

Délibáb

50
FILLÉR

26
SZÁM

RÁDIÓMŰSOR
JULIUS 24-TÓL JULIUS 2-IG

Turay Ida

A CIMZETT ISMERŐS
(Márkus Parkszínház)
(Inkey jelt.)

raj
raj
ST X.

A CSEND

Az együgyű esték pártortúzen
pihen merengve csendig, esti fény.

Az áhítat az égperemre dől.
Egy régi dal hallatszik messziről.

Füled a csendbe dugd, őrizd szavad.
Nyugodj el, fáradt vándor, gondolat!

Az őszi rogo szíve tüntetőn,
láthatatlanul kel fel az égi mezőn.

Dallam nem szól, csak érződik talán
mint bimbó, pattan fel a nagy talány.

Ha hallgat minden érzés, gondolat,
szív oldódik, az élet felfakad.

KOMJÁTHY GYŐZŐ

minden színt, kedvességét felszínen tartja. Operaházunk kitérő vendég balettmestere, Czieplinsky remekül átértelte a mű benső lényegét s a szerző elgondolásait. Balett-koreográfiája a régi magyar táncok finom vonalait, forró lendületét, úri formakincsét hangsúlyozza. de ugyanakkor — főleg az ellentétes csoportok ritmusával az önálló táncalkotó tehetségéről ad bizonyosságot. Czieplinsky képességeinek egyik legfontosabb erénye, hogy ugyanakkor, amikor lőkéletesen ismeri és érzi a klasszikus balett mesteri formákká csiszolt törvényszerű hagyományait, — teret enged a szabad „mozgásművészet”-nek is. A Dorottya szerencsés koreográfiai megoldása ennek a két egymástól annyira különböző, de alaponasáiban mégis az ősi tánc-kultuszt szolgáló iskolának a sikeres felhasználása révén ered. A feladat merész elképzelése sikerrel járt a megoldásban s a táncjáték mintegy előre érezteti a jövő opera-táncművé-

Sallay Zoltán és Kálmán Etelka

A férfi balettkar munkája ezuttal nem érte el a táncosnők színvonalát, habár ennek a tánc-karnak is vannak jelesillanó képességű táncosai. Az operai balett színvonalának emelését feltétlenül szolgálná a férfi-táncok felújítása.

Oláh Gusztáv rendezése elmélyültségével, a legkisebb részlet művészi kidolgozásával egymaga is tanulmányt érdemelne. A sikerben a koreográfussal s a zeneszerzővel csaknem egyformán részes Fülöp Zoltán, akinek színpadképei mesteriek. Fülöp Zoltán nagyszerűen megérezte a mű derűs szellemiségét. Minden színpadképe egy-egy finom és derűs képzőművészeti alkotás. De meg kell dicsérni a szerény Kornai János világítási ötleteit is. A zenekart Kenessey Jenő vezényelte, aki a zene minden finomságát kihozta a partitúrából.

GYÖRGY LÁSZLÓ

Zsedényi Károly és Pintér Margit

szetének fejlődését, amely nemcsak balettel ígér, hanem felszabadult, vidám, vagy szomorú, — egyszóval technikával nem bravórozó mozdulalművészetet is.

Dorottya nehéz szerepét a megbetegedett Ottrubay Melinda helyett Pintér Margit táncolta, aki az igazi művész alázatával engedte szépségét a lázadó vénleány pokoli álarcá alá rejteni. Csoportja élén a „groteszk”-művészetét érzékeltette nagyszerű tehetséggel. Mellette a másik dáma: Géczy Éva érezte meg kitérően a szerep lényegét. Kálmán Etelka finom bájával nagy erőssége a balettnak. Horváth Erzsébet, Patócs Kató és a csoportból kiváló kis Ákos Edít méltó átvevői voltak Czieplinsky művészetének.

Zsedényi Károly, mint Opor egyik legjobb szerepét táncolta. Brada karnevál hercege a kiforrott táncművész mesteri tudását adta, Sallay Zoltán ösztönös tehetségével gyönyörködtetett.

Dorottya Amor kegyeiért esdekel

Az Ehrlich-család iszik a medve bőrere
(Tompa Béla, Ignáth Gyula és Bánhidó
László)

ÁRTATLANOK

A Madách Színház újdonsága

Az új vezetés alatt álló *Madách Színház* megtartotta első bemutatóját. Három szerző közös erőfeszítéssel vetítette elő a falusi zsidóság és a magyar falu problémáját: *Kádár Lajos, Solymosi István és Dövényi Nagy Lajos*. A közös darab főhőse a szatóc, aki hitelezés és törlesztés bonyolultabb kapcsolatain át a falu életébe beékelődött. Ebből a helyzetből indul a darab egész cselekménye és eseménysorozata. Ehrlich Efraim a pénz szemmel látható vagy még rejtettebb szálain át lassanként már kezében tartja az egész

Egyezkedés (Tompa Béla, Berky József és
Kardoss Géza)

falut. Befolyása emiatt annyira megnő, hogy már a község első közjogi aktusába, a bíróválasztásba is beavatkozik. Így aztán az adósság sötét ügyleteit mindig a maga javára és a parasztok tönkretételére használja. Ebben a maffiában rendelkezésére áll a fia, a műveltebb, de annál kevesebb erkölcsi kötelemeket ismerő „doktor úr”, aki az üzleti behálózást már tovább terjeszti, az érzelmek, az udvarlás, a szerelem, vagy még inkább a csábítás területére... Ehrlich Efraim és a magyarosított nevű ügyvéd fia, Erényi Viktor a cinkosokkal együtt új jelöltet dob be a választásba a velük ellenérzéseket tápláló, antiszemita bíróval, Csikós Andrással

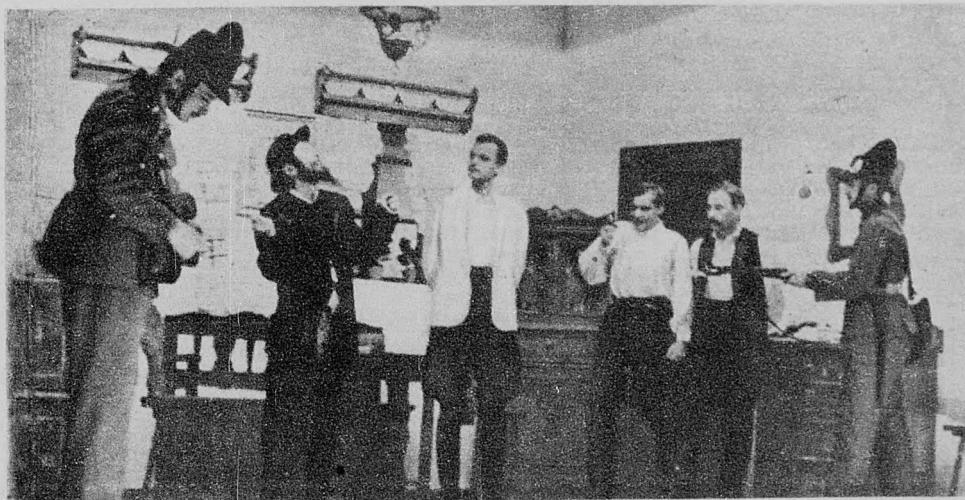
A csábítási jelenet (Zental Anna és Ignáth Gyula)

szemben. Az ellenjelölt Kis István természetesen az ő hitelezési manővereiknek gúzsbakötöttje, tehát sikeres választás esetén az ügyvéddé és magyarrá vedlett Viktor malmára hajtaná a vizet, akinek ez annál inkább szükséges lenne, mivel éppen Csikós bíró Ilonka lányát kerülgeti. A honyolult tervet gordiuszi csomóként vágja szét Csikós uram egyetlen világnézeti rokona és szellemi atyjafia, a községházán dolgozó „szellemi inségmunkása”, Tózsér Mihály. A bírói ház fölött gomolygó anyagi, erkölcsi és választási csődöt is elosztatja, de felnyitja a hiszékeny Ilonka szemét is és így sem az új bíróválasztás, sem a készülődő leánycsábítás nem sikerül.

A férfi főszerepet Tompa Bélára bízta a színház, aki Efraim alakját kelti életre, a

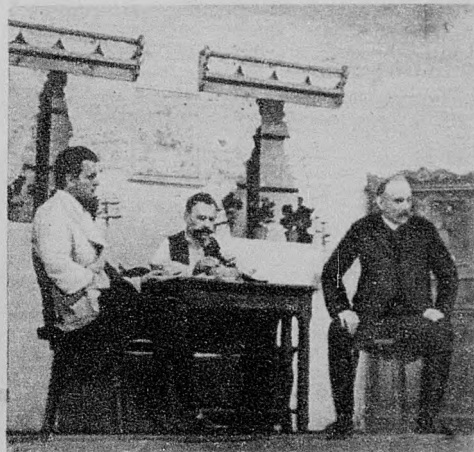

A bíró és felesége (Bacsányi Paula és Toronyi Imre)

A vallatás drámai pillanata (Bánhidly László, Iványi Zoltán, Puskás Tibor és Toronyi Imre)

bírót Toronyi Imrének adták. A nagy szereplő gárdát mozgató darabban a Rót Izsákot Bánhidly László, az ügyvédet Ignáth Gyula, a főjegyzőt Kardos Géza, a dzsentri pózokban tetszelgő uracsot Berky József, a borozó legényt Puskás Tibor személyesíti: valamennyi nagy erővel és meg-rázó élethűséggel. Szakáts Zoltán Gergője, Egyed Lenke pletykás vénasszonya, Bacsányi Paula bírónéja, Dinnyes Juliska Ágnes asszonya, Zentai Anna Rozikája, Kovács Klára bíró lánya csatlakozott hozzájuk a meggyalázott apa szerepét játszó Hójkó Ferencsel s a díszleteket tervező Bercsényi Tiborral. A rendezés kitűnő munkáját Kardoss Géza végezte. (—r—e.)

A választás előtt (Iványi Zoltán, Toronyi Imre és Szakáts Zoltán)

A „WIENER WERKEL” NÉGY NAPJA BUDAPESTEN

Christl Müller-Räntz
igazgatónö konferál

Theo Prokop, Hans Putz és Rudolf Horiky bécsi
strófákat énekelnek

Már egy jó hete érdeklődve tanulmányoztuk a „Wiener Werkel” négynapos pesti vendégjátékát hirdető plakátokat. Egyrészt várakozással tekintettünk az előadás elé, mert szeretjük a bécsi kedélyt és a címben szereplő verkli is közvetlen vidámságot ígért. Másrészt viszont kissé megijedtünk attól a műfajmeghatározástól, hogy „Kleinkunsthühne”, ami szó szerinti fordításban azt jelenti, hogy „kisművészetszínpad”. Szerencsére hamisnak bizonyult a megjelölés; nem a művészete kicsi ennek a remek társulatnak, legfeljebb a színpadjuk, amelyen hazájukban játszanak és amelyről most átrándultak hozzánk.

Beszélgünk nyíltan: kitűnő kabarét kaptunk! Nem kell visszariadni a szótól és kár mesterséges kifejezésekkel burkolni — nemes értelemben vett kabarét kaptunk.

Meggyőződünk erről a ténnyről mindjárt a hangulatos bevezető verkli-nóta után következő bohózatnál, amely Zangerl úr feltámadásáról szól. Ez az úriember ugyanis elhalálozott, de a halottaskocsiban, egy nagyobb rázkódtatásnál kiderült, hogy — csak tetszhalott volt és a felesége azt fájlalja, hogy most nem kapja meg a férje halálakor járó biztosítási díjat. Ez a harsogóan mulatságos darab úgy etalálja a hangnemet, hogy a kényes téma egy pillanatra sem válik ízléstelenné.

„A paszus” éppen ennyire, csak más szempontból kényes tárgyat dolgoz fel. Nevezetesen: hányféle okmány, irat és adat szükséges ahhoz, hogy valaki manapság útlevélhez jusson. Ebből a tréfából egyébként egész estét betöltő film készül.

Az örök háromszög problémáját felölélő „Változatok egy téma körül” és a „Ketten a futballpályán” című darab, amelyben egy sporttudós magyaráz egy sportanalifabéta nőnek, — jól megírt és még jobban játszott témák.

De magasan kiemelkedik a többi közül a műsor legértékesebb darabja, a „Sorsok a parkban”. Ebben az életképben három szerelmespár szomorú, vidám, különös, egyszerűval: emberi sorsa játszódik le előttünk egy padon.

A műsor befejező operettparódiája azzal kedveskedik nekünk, hogy magyar környezetben játszódik. A táncoskomikus, „Janos” több ízben azt állítja benne, hogy „jajjjajj”! Nem baj. Így is köszönjük.

A tehetséges társulat megérdemli, hogy külön-külön foglalkozzunk minden tagjával. A hölgyek között Rosl Dorena a sztár. Ezt az eredeti komikát a pesti közönség is ismeri különböző osztrák filmekről. Szeretnénk jellemzésül valakihez hasonlítani, de

A társulat megköszöni a tapsokat

Rosl Dorena és Hans Putz
vidám jelenete

nem lehet. Bécsi és azt hisz-
szük, ott is egyedülálló. —
Anni Kupfernek, ennek a de-
koratív színésznőnek eseté-
ben már könnyebben adódik
a hasonlat: Rosita Serranora
emlékeztet. — Az űde, fia-
tal, nevével egyenrangúan
szép Tosca Alberti most in-
dul. Ez első szerződése. De
nyilván nem az utolsó, mert
nagyon tehetséges. — Trau-
te van Wittnek a leghálát-
lanabb szerep jutott: egy
piciny alakításán kívül ő
tölti be a bejelentő tisztét.
Annál nagyobb az érdeme,
hogy ezt a hivatalát is színe-
sen és szórakoztatóan végzi.

Izlik a pere... A társulat városligeti sétá-
közben megrohamozta a peregárust

— Robert Horky szintén régi ismerősünk, bécsi
filmeiről. — Amandus Hauke egészíti ki a férfi
társulatot. Ő az a színész, akinek a közönség
nem ismeri az igazi arcát: szegény mindig
maszkban játszik... *

Külön fejezetet kell szentelnünk az együttes
lelkének: Christl Müller-Rantznek. Ő a
„Wiener Werker” tulajdonos-igazgatója, egyik
főszínésznője, írója (a park-életképet ő írta)
és rendezője. A szépasszony a következőket
mesélte:

— Ez a negyedik turnénk. Ötéves fennállá-
sunk óta Párizsban, Münchenben és Pozsony-
ban voltunk. Ezekről a párnapos utaktól elte-
kintve állandóan otthon játszunk, saját színház-
épületünkben. A színházat 1940-ben alapította
az uram, aki azóta meghalt. Már mindjárt a
megnyitáskor olyan sikerünk volt, hogy elhatá-
roztuk; műsorainkat egy évig játsszuk.

Elmondja még, hogy anyai ágon magyar származású, de ennek ellenére először jár életében
Magyarországon. Budapestről már annyi szépet
hallott, hogy szinte túlzásnak vélte a sok dicsé-
retet. A valóság azonban behozonyította, hogy
Budapest a világ egyik legszebb városa.
Ebben mindnyájan egyetértünk. (—y.)

A „Wiener Werker” látogatása a pesti Operaház
szfúfijénél

Az urak sorában már ne-
hezebb megállapítani, ki a
sztár. Mindegyik helyén van
a maga szerepkörében. — A
főkomikus kétségkívül a kis-
termetű, szemüveges, mu-
lattató Walter von Varn-
dal. — Theo Prokop a buffó.
— Hans Putz a társaság leg-
sokoldalúbb színésze. — Ri-
chard Marcell a „szépfű”.
Érdeme, hogy nem kizárólag
bonvivánt: rokonszenves,
tehetséges fiatal művész is.

A magyar származású Ri-
chard Marcell Budapest szépsé-
geit mutatja a bécsi szépsé-
gnek, Tosca Albertinek

FILMKRITIKÁK

Itél a folyó

Az öserejü népi filmdramában egy keletporoszországi módos gazdacsalád keménykötésű, nyakas férfitagjai, három testvér csapnak össze egymással először a folyó szabályozásának kérdése, azután az apai föld öröklése, végül a nő miatt. Günther Rittau, a rendező, már az első jelenetekben érezteti, hogy ezek az emberek tragikus fejlemények magvát hordozzák magukban s ezért tud pattanó feszültséget teremteni, amikor az összeütközésekre kerül a sor. A sok derűs színnel élénkített, minden mesterkéeltség nélkül felépített filmjáték a valóságosság meggyőző erejével hat. Az árvíz monumentális képei az éjjeli sötétben készült megdöbbenő és félelmesen realiztikus felvételekkel mutatják be az ember küzdelmét az elemekkel. A közeledő áradás elől derékig érő vízben gázolva menekül a falu népe, maga előtt hajtva állatait, egyesek vágatató szekereken vagy csónakokon mentik hirtelen összekapkodott holmijukat s az egész úgy hat, mint valami szomorú gyászmenet, amelynek résztvevője az Isten csapásától meglátogatott, tehetetlen ember. Ezzel szemben szép példáját mutatja a rendező a közös sorsra ítéltk összefogásának, amikor a közös munka erőfeszítésével igyekeznek segíteni magukon. Az irodalmi színvonalú, különös műgonddal rendezett nagyszabású film főszereplői kiemelkedő alakításokkal lépik meg a mozilátogató közönséget. Friedrich Kayssler, Hans Söhnker és B. W. Brochert példás közvállalással, kifejező drámai erővel játsszák meg szerepeiket. Lotte Koch a legjobb elképzeléssel személyesíti meg a törékeny, galambszelid falusi leányt, aki a két szerelmes testvér szenvedélyének viharában vergődik. Finom, mélabús mosolyával, szemének, arcának elborulásával lappangó érzéseit is kifejezi. Az élményit nyújtó film megkülönböztetett érdeklődésre tarthat számot.

Német
filmdráma

Ez történt Budapesten

Kellemes nyári szórakozást nyújtó vígjáték. Meséje arról az eszes, ötletes leányról szól, aki kényszerhelyzetben, ártatlanul, azt a hitet kelti egy társaság előtt, hogy ő a híres válóperes ügyvéd felesége. Később azonban ezt a vállalt szerepet a valóságban is megjátssza s ezzel az ügyvédet elképesztő komikus helyzetekbe sodorja. A végén derül ki, hogy ez a leány ügyvédnő s az egész komédiát azért rendezte, hogy kibékítse a valóni akaró fiatal házasságokat, akiket a bíróság előtt az említett ügyvéddel együtt képviselnek. Dobos György mulatságos epizódokkal tarkított, félreértésekre alapított egyszerű kis történetét Hamza D. Ákos választékos eszközökkel, mondhatni: műgonddal vitte filmszalagra. Gyakran, igen helyesen, a bohózat stílus alkalmazásával hidalja át a valószerűtlenségeket. Közül hozta a filmet a mához a háborús tünetekre, a beszerzési nehézségekre, taxibiányra, áruhalmozásra vonatkozó, mulatságosan, ötletesen beállított jeleneteivel. Általában dicséretreméltó, szép munkát végzett. Az ügyvédnőt és az ügyvédet két kiváló művészünk, Muráti Lili és Hajmássy Miklós játssza jókedéllyel, elevenül, frissen. Maklár Zoltán is kitűnő szerepet kapott, kedve szerint komédiázhat. Rajnay Gábor a maga egyéni humorával személyesíti meg a fővárosba kiruccanó vidéki földbirtokost, Ladomerszky Margit pedig a feleség szerepében fölényes kedvességgel tartja féken kikapós férjét. Dolecsko Béla zenéje kellemes, hangulatos. Csak a két dízőz szerepeltetése ellen van kifogásunk. A szőke énekesnő még hagyján, de a barna dízőz bájkolódása visszatetsző. Bátran ki lehet vágni őket a filmből.

Magyar
vígjáték

KALLAY ISTVÁN

Nem angyalok az asszonyok

Willy Forst új énekes, táncos, zenés filmje egy óceánjáró luxushajó fedélzetére vezet, ahol a szellemes vigjátéki történet pergése során a békebeli gondtalan élet derüje árad. A női főszerepet Marta Harell, a második női szerepet pedig Margot Hielscher játssza, aki két hangulatos dalt is énekel. A Wien-film a Korzóban kerül bemutatásra.

Margot Hielscher és
Alfred Neugebauer

Marta Harell

Willy Forst

Margot Hielscher a hajó fedélzetén

Marta Harell és C. Jürgens

Új hírek a filmvilágból

Folytatják a „Gazdtalan asszony“ felvételeit. (Sipos László rendező, Makay Árpád operatőr, Simor Erzsé és Halasy Mariska)

Páger Antal játssza főszerepet abban a rövidesen műterembe kerülő filmben, ami azt mutatja majd be, hogy nem a ruha teszi az embert. Az újdonságot Bolváry Géza rendezti. Címe ez lesz: „Egy zsakett története“.

„Kétszer kettő“ címmel befejezés felé közeledik egy új magyar film. A film írója és rendezője Manninger János. A női főszereplők: Borbíró Andrea és Mednyánszky Ági. A férfi főszereplők: Szilassy László és Szőc

Kelemen Éva

Magyar színésznő találkozása a német színésznővel a „Nagy út“-on

Kelemen Éva, a Vigszínház nemrég beérkezett fiatal tagja a legelkessebb mozilátogató. Ugy ül az Uránia hűvös páholyában, mint egy rajongó drákleány. Együtt él a mozgóképekkel, nevet, tapsol s ha szomorúra fordul a mese, könnyezik is. Hans Steinhoff „Nagy út“ című, művészi, szép filmje pereg a vásznon. Gusti Huber, a Burgszínház kiváló művésznője játssza a főszerepet, ő teszi meg a nagy utat sok csalódás és kiábrándulás árán a divatszalon varrodájától a világ-hírnéig.

— Csodálatos színésznő — súgja Kelemen Éva kolléganőjéről — öntudatos, őszönös és kicsoda skálával játszik!

A vásznon Gusti Huber menyasszonyi ruhában siratja hátlen vőlegényét. Kelemen Éva figyelni s önludatlanul átveszi a játszó színésznő arcjátékát. A jó színész mindig tanul...

A eszelekmény rohan. Gusti Huber összeroppan a szenvedések súlya alatt, s ájultan zuhan a padlóra.

— Szíven ütött ez a jelenet — folytatja szuttogását Kelemen Éva — ez már löbb, mint színészi munka.

Amikor Eugen Klöpfer és Gusti Huber híres ABC jelenete következik, Kelemen Éva szeme a vászonra tapad. Az ABC betűiben feloldódik a féltékenységi dráma feszültsége.

— Reméljük, hogy a művésznő is rövidesen eljut ideig...

— Ó, a „Nagy út“ nemcsak filmben, de a valóságban is nagy. De komoly munkával talán mi is a célhoz érünk...

— Hatatmas ez a színészi teljesítmény — mondja —, ide szeretnék eljutni egyszer. Ezért érdemes művésznékné lenni. Amíg ilyen filmeket készítenek, örökké él a film!

Gusti Huber

Zoltan. Egy városi és egy vidéki szerelmespárt alakítanak. Borbíró Andrea, aki ezúttal játszik főszerepet filmben, európaszerte ismert táncosnő. Tízéves kora óta majdnem minden nagyobb külföldi városban vendégszerepelt. Az év elején vizsgázott a Színházművészeti Kamara előtt s így vették fel a tagok sorába. Meglepően jó filmarca van a szép fiatal színésznőnek, úgyhogy komoly meglepetésnek ígérkezik első filmfőszerepe. Szőc Zoltán ugyancsak most játszik először filmben. Jelenleg huszonöt éves, azelőtt vidéki színész volt.

Borbíró Andrea, a „Kétszer kettő“ e. új magyar film egyik főszereplője

A Hunniában befejezték a „Vihar után“ felvételeit. Utoljára hagyták azoknak a jeleneteknek forgatását, amelyek a Váci-utcában történnek a déli órákban. Daróczy József rendező és Eiben István operatőr a helyszínen terepszemlét tartottak és megállapították, hogy a forgalmas, keskeny utca nem alkalmas a képek elkészítésére. Ezért a műteremben építették fel a Váci-utca egyik részletének hű mását és itt forgatták a külsőnek tervezett felvételeket. A film főszereplői: Uray Tivadar, Fényes Alice, Szabó Sándor, Pethes Sándor, Ladomerszky Margit, Timár Kató és Kőváry Gyula.

Alkonyat előtt

REGÉNY. — IRTA: ROZVÁNYI VILMOS

Ösztönszerűen indult el feléje már a laboratóriumból. Tudta, hogy itt találja. Ugy állt meg ez előtt az ember előtt, ahogy az eszmélkedés eszméletlenségéből ébred az olyan ember, aki keveset szokott törődni azzal, mi történik körülötte...

— Valamin rettentően elgondolkodott — mosolyog rá a férfi. — Csak nem robbantott megint egy lombikot?... Maga napokig tudja magát emészteni ilyesmikért...

„Lombik!...” Ez a szerencsétlen ember egyetlen szóval visszalöki abba a lelki zavarba, amelyből épp most és épp általa akart kimenekülni.

— Drágám, magánál csak egy ügyetlenebb ember van a világon — vonja össze szemöldökét Mária szigorú megróvással.

— No, végre!... Ki az?

— Újra maga.

— Szóval, kétszer olyan mamlasz vagyok, mint ahogy eddig is gondolta.

— Jaj!

Szinte fájdalmas sikoltás, amelyre a férfi nagyon hirtelen elkomolyodik:

— Ugy látszik, valami komolyabb történt. Nem tudok beletalálni a maga hangulatába...

Ezt az embert, ezt a Tárnay Sándor festőművészt Mária nagyon kedvelte, néha szinte szeretete is... Jó volt vele lenni, együtt a kedves könnyelműségével és sokszor hálás volt neki. Tudta is, hogy miért... Ez az ember sokszor arra eszméltette, hogy ő nemcsak a kémia remek kis tudósa — ami pedig Mária egyetlen álma volt már gyermekkor óta, ugyanilyen tudós apja miatt — hanem nő, egyszerű nő, aki él és nemcsak tud. A tudás szerelmét Mária az apjától örökölte. A tudás tételes megbízhatósága neki az élet megbízhatóságát jelentette. Egyszer, gyerekkorában, tüdőcsúshurutja volt s valami buta cselédfecsegésből Mária ráeszmélt, hogy ilyesmibe bele is lehet halni. Valahogy olyan volt a véletlenül meghallott cselédsuttogás, hogy megértette, mit jelent a „halál” szó: ő egyszer csak nincs és minden egyéb ittmarad. A játéka a szülei, a drága, régi kert, amelynek gypén hemperegni szeretett — mind ittmarad, csak ő szűnik meg! Így értette kis pogányágában a halált. Emlékezett apja roppant nyugalomára, ahogyan néhány tudós társával megmentették az életét; utána apja könnyére, amikor ő megmenekült... Megsejtette, milyen értéket jelent, milyen minden egyébnél szebb játék — életben maradni. Imádta a tudást, amely az ő életét megmentette s ezért indult el ebben az irányban, amerre az életet és az életben maradás legnagyobb lehetőségeit sejtette: a tudomány felé. A szerelem külső kifejezéseiről pedig — ugyancsak apjának és tudós társainak ravasz gyerekfüllel ellesett beszélgetéseiből — azt tudta, hogy halálosak lehetnek. Megutálta mélyen a „halálos szerelmet...”

Mai eszével már bátran mondta ki magának, hogy fél a szerelemtől és szereti az emberi tisztaságot.

Ez az ember azonban, ez a Tárnay Sándor festőművész, különös és kedves cinizmusával néha el tudta vele felejtetni, hogy mindig csak az életére vigyázzon. Hangulatokat tudott megnyitni benne, amelyeknek jólesett örülni. Tudta magával ragadni hegyek közti csatangolásokra, meg tudta örvendeztetni egy-egy bolond szóval. Szerette valahogyan s maga sem tudta, hogyan és miért.

Lehetett vele komolyan is beszélni. Mária ma azt akarta, hogy Sándor komoly legyen.

Jólesett a kedves kimélet, amellyel idegességére figyelt. Bizalmas vidáman nézett a szemébe:

— Menjünk a korcsmába!

Olyan különös könyörgéssel mondta, hogy a férfi önkénytelenül szemébe nevetett:

— Ajaj, itt nem is lombikok törtek össze. Felrobbant az egész laboratórium és a tanár úr beleégett... Gyerünk!

A belvárosi „régí ház” meghitt vendéglőjében sokszor ültek együtt. Sokszor beszélgetett ott Mária ezzel az emberrel s nem egyszer alakult olyan hangulata, hogy egész életével hozzá tudna tartozni az ilyen vígan is, komolyan is beszélgető valakihez. De mindig érezte, hogy önmagát egészen ki kellene szolgáltatnia ahhoz, hogy szeretni tudja Sándort. Igénytelenebbé kellene

válnia, megszokott életformákat kellene elfogadnia, másképp nem maradhat vele.

Igy, ebben az őszinte barátságban, pajtáskodó vidámságban jó vele lenni. De egy egész életen át?

Kevés lenne!... Sokszor csúszik unalomba beszélgetésük s olyankor Mária ügyesen tud elmaradni találkozáisairól ilyen vagy amolyan ürüggyel.

Nem sokat törődött vele, mit gondol a „művész úr” róla. De most, amikor leültek a kis fehér asztal mellé és neki beszélnie kellett, hirtelen nevelésnek találta mondani-valóját. Most adja elő neki a laboratóriumi jelenetet? Fűzze hozzá a következtetéseit?... Ez a vidám, nagy gyerek úgy kineveti, hogy beleremeg az egész Belváros.

Aztán mégis elmondott mindent. De kínozza, hogy Sándor most nem szól közbe, nem tesz rontó megjegyzéseket, mint máskor, amikor ő a „tanár úr”-ról beszélt... Komorodva hallgatja és tekintetével néha az arcába, szemébe kutat. Ha elhallgat, idegesen biztatja:

— Mondja csak tovább!...

És ő mondja. De mialatt beszél, egyre a férfi arcát nézi, szinte ugyanolyan izgalommal, ahogy imént a saját arcát nézte kint a váciutcai drogéria tükrében. A jókedvű, gunyoros mosoly lassan lehangol erről a férfiarcról s hosszú ideig csöndes komolyság üli meg.

És ő mondja a másik emberről:

— Tulajdonképpen azon kapom magam, hogy szeretem. Kicsit furcsa, hiszen vénlány vagyok már, de ő sem fiatal. — Nevet és beszélnie kell tovább: — De mi van magával?... Ugy tesz, mintha nem figyelne ide!

— Figyelek!

A néma kisvendéglő belső termében komoran ütődik vissza a falról ez a mély férfihang. Hidegen akart csendülni, de nem sikerült. Mária átvislan az ideges félelem, hogy most valami nem okosat csinál, lehetőséget ad rá, hogy Sándor megjátszon egy szokott groteszk vallomást, amelyet máskor is megjátszott. Ez a jókedvű öreg fiú sokszor tréfálkodik vele, akkora szerelmeket vall neki, hogy regénybe lehetne írni s néha olyan ügyesen, hogy érdemes meghallgatni, mert jót mulatnak a végén. Még jeleneteket is rögtönöz. Nyilván most is erre készül. De most nagyon bántó lenne. Csak ne tenné, Istenem!...

— Maga most ki akar nevetni, de lássa csak, mire gondolok. Menten minden örömtől, mert annyira szerettem magamé és magam lenni. Most sem öröm után futok. Jól és szépen életem, tudtam magamban is valaki lenni s lám, azon kapom magam, hogy én, aki sohasem akartam szerelmessé lenni, mégis szeretek. Ne értsen félre és ne nevéssen ki. Ugye, az egyszer megteszi, hogy nem nevet?... Őmellette olyan biztonságban érzem magam, mint valamikor apám mellett. Amikor a laboratóriumban együtt dolgozunk, érzem, hogy semmi sem történhetik velem. Semmi rossz! A jósa az, amiért én magam is akarni fogom, hogy szeressen és ezt meg is mondja nekem. De mi ez?... Miért fogja meg a kezemet?... Látja, ezt nem volna szabad. Ne haragudjék, hogy ezt most már nem engedem meg magának.

Szelíd simogatással hárítja vissza a férfi kezét.

— Nem akarok semmi egyébbe gondolni, csak arra, hogy mellőte ne kelljen soha elkerülnöm. Ő az egyetlen férfi, aki úgy szeretett belém, hogy sohasem beszélt erről, sőt harcolt ellenem magában s még most is harcol... De mit csinál maga, Sándor? Az ég szerelmére, maga sir?...

Most ő ragadja meg a férfi kezét, amely úgy megrebeg az érintés alatt, mintha szeget ütöttek volna bele.

— Ó, hogy utálom magam! — susogja Mária még halkabban, még fojtottabban. — Maga még azt hiszi, hogy terveket szövögetek a férfiakról. Én! Éppen én...

Ezt az önvádat olyan szomorú kétségbeeséssel sóhajtotta arcára nyomott tenyerébe, mint aki a régi magából szinte mindent elvesztett. Semmi biztonsága már maga felől, ideges, ellenőrizhetetlen érzések futnak végig idegein és hihetetlenül ostoba szándékok.

— Sándorka, ne haragudjék rám. Magam sem tudom, miért beszéltem erről magának.

A férfi, aki könnyelábadt tekintetét mindaddig igyekezett elfordítani, most gyorsan s majdnem kihívóan néz a lány szemébe.

— Ezt köszönöm magának. A legnagyobb jó, ami engem érhetett. Tudtam — ne tegyen magának szemrehányást — tudtam, hogy semmi terve nincs a férfakkal. Ezért nem beszéltem soha magamról, ezért tréfálkoztam és játszadoztam. Ó, ha valaha is eszembe jutott volna, hogy lehet olyan perc, amikor maga komolyan gondol egy férfira, akkor igyekeztem volna az az egyetlen férfi lenni.

Mária ijedt tétovázással bámul maga körül. Most innen is szeretne fölugrani s elmenekülni, nem tud magában pillanatnyi harmóniát sem teremteni, a saját bűnének érzi, hogy ma, egy órán belül, két férfinak is ekkora lelki zavarát okozta.

Szörnyű belső remegés fogja el, ismeretlen rémektől való félelem, de ahogy ezt az érzését ellenőrzi, azon kapja magát, hogy ez a rém ő maga! De hogyan? Az egész eddigi életével? Ezt hibázta volna el?... Eszébe jut ismét a professzor laboratóriumi kitérakozása: „Nem szeretek hibát csinálni...”

Ő sem szeret és mégis!...

Ott ül a férfi mellett, tehetetlenül, kétségbeesetten s várja, hogy az oldja meg a hangulat fojtó feszültségét.

Riadtan figyel Sándor italos iramára. Tudja, hogy amolyan „borbafajtás” természetű, aki minden hangulatzavarából alkoholon át igyekszik menekülni, bár nem alkoholistá. Néha hetekre is elfelejti, hogy bor van a világon. Nézi a komoly, tiszta férfiszemet, hogyan borul el lassan, hogyan gyúlnak ki nem mondott tervek a nyílt tekintetben s a következő pohárnál lefogja a férfi kezét:

— Ne igyék, Sándor!

A festő azonban olyan erővel ragaszkodik ahhoz, hogy ezt a poharat is ugyanolyan gyorsan felhajtja, mint már előbb hármát-négyet, hogy izléstelen jelenet nélkül nem akadályozhatja többé.

— Hagyjon!... Most mindent meg akarok magának mondani. Ne féljen, annyira szeretem, hogy legvadabb eszméletlenségemben sem tudnám megsérteni.

Minden szó zihálva, mélyen a tüdejéből száll fel és minden szón érezni, hogy Sándor meg akarja nyerni ezt a reménytelen csatát:

— Ha most már nem igaz, hogy egyedül akar maradni egy egész életen át, akkor nekem is szabad... Legalább megmondanom szabad...

— Nem szabad, Sándor!

Olyan könnyörgés ül arcán, hogy a férfi pillanatra kijózanodik és Mária hiszi, hogy sikerül megállítania ezt a félresiklott jelet.

— Magának nem tudnék társa lenni. Ezt meg kell mondanom becsületesen, nehogy folytassa. Nem maga tehet róla, tehát semmi oka, hogy most itt hirtelen haragban legyen önmagával s lerészegedjék.

De mi ez?... Őszinte akar lenni s érzi, hogy nem mond igazat! És Sándor mintha tudná ezt:

— Szégyenlem, hogy más vette előbb észre: maga nem a tudós nő többé. Ezt a pájszát elvesztette. De hadd fussak legalább egy óra hosszatt egyenlő feltételekkel a tanár úrral... Nézze, Mária! Maga a főnökével naponta együtt van, néha talán óraszámra is és négy szemközt. Jöjjön el hozzám. A műterem is munkahely, oda is be lehet menni zavar nélkül... Pincér! Még három deci bort kérek...

Rettenetes ez! Külvárosi korcsmajelenetté kezd omlani meghitt kedves beszélgetésnek induló találkozásuk s Mária inkább önmagától döbben el: már egyáltalán nem fél, mi lesz, ha Sándor berúg.

— Borzalmas nagy gyerek maga! — méltatlankodik, de nem őszintén. A pincér elegáns

suhanással közeledik az üres széksoron át s mikor leteszi az italt, maga tölti a poharakba. Van ebben valami sértő bizalmaskodás, Sándor le is inti:

— Talán majd én diktálom a tempót, ha megengedi — s kiveszi az üveget a fiú kezéből.

Jaj, most megint jobb lenne nem itt lenni!

De mikor Sándor megtölti a poharát, Mária nyugodtan koccint vele mégis. Koccint és iszik... És mintha jólesnék a szédülés! Pedig csak attól a kínos látványtól akar menekülni, hogy a férfi egyedül igyék az ő társaságában. Csak két-három ember van itt körülöttük, csak az figyelheti őket s csupa olyan ember, aki akár van a világon, akár nincs; elnézhetne a fejük felett, mégis szörnyű így ülni egy imént könnyező, most pedig erősen poharazó férfi mellett.

Mária érzi, hogy az adott helyzetért hozzá kell kicsit tartoznia Sándorhoz. Sőt nem is kicsit. Ugy kell tennie, mintha egészen hozzátartoznék, mintha ő is akarná, hogy a férfi — igyék.

És milyen ostobán játszanak vele az idegei: valóban akarja is!

Sándor elhallgat s neki is van ideje kicsit gondolkodni. Mi van vele? Laboratóriumi nagy megrendülése után most itt ül, együtt iszik egy férfival, egy másikkal és nincs semmi ítélete önmaga ellen. Mi ez? Ez a borozgatás úgy esik, mintha menekülne valami elől. Valami elől, ami nincs is. Vagy talán csak még nem volt?... Az ő életében még nem volt ilyesmi: ezek az érzések még nem játszottak vele. Nem akar naiv lenni. Jól tudja, hogy énjének egyik elfojtott része rohanta meg ma. A megrohanás ellen nem is akar védekezni. Lám, Sándornak a hangulatát is engedi magára áradni. Hajlandó neki megadni az „egyenlő feltételeket”. Próbálja igazsággá fésülni a nyilvánvaló szofizmát: „A műterem is csak munkahely”. Oda ő is elmehehet... Hát persze, hogy elmehehet! De nem a műterem, hanem maga felől kell biztonságban lennie.

Némán mosolyog maga elé s túri a férfi kutató, simogató nézését az arcán, a kezén.

III.

Amikor azonban Sándor újra a kezéért nyúl, mégis elhúzza riadt rezzenéssel, de kárpótlásul mindjárt mondja is:

— Ha jól viseli magát, felmegyek magához.

Istenem, ez azért mégis sok volt! Milyen zúgó erővel telik fel a férfi melle a meglepetéstől, az arca milyen szép az ijedt reménykedésben! Eddig a határig nem lett volna szabad felkutatni Sándor érzéseit. Lám, még a reménykedés öröme is milyen hirtelen lehal az erőteljes, mégis finomvonalú férfiarcról. Öröm helyett aggodalom tükrözik a felgyült tekinteten s ezt Mária nagyon megköszöni magában...

Sándortól szép, hogy ennyire megriadt a váratlan teljesüléstől.

Már nem tudnak mit kezdeni a korcsmábanüléssel. Értelmeitlen és üressé vált ez a tompa félhomály körülöttük.

Fény kell, valami egész valójukat átvilágító ragyogás. A bormámor semmitmondó lett egyszerre. Nem tudja behelyettesíteni a másik öröm helyét, hogy ők ketten ma másképp találkoztak, mint eddig szoktak. Több történet, mint amit vártak. Még Mária is érzi ezt s most már nem akar béklyókat rakni hangulatára. Amikor Sándor félnék odahajlással újra kérdi, igaz-e ez, Mária valóban elmege-e hozzá, csak fejbőlintással int igent. A szó hangossága robbanást okozhatna ebben a feszültségben.

Hogy reszket a férfi keze a fizetésnél s milyen sápadt az arca!

Mária csak most eszmél rá a vakmerőségre. Micsoda örültségekbe megy ő bele?

Ó, nem lesz semmi örültség!... Mária csak azt tudja, hogy nem képes ma már másképp visszajutni önmagához, mint ezen az úton. Kiengedi magát e egészen ezekig a primitív, apró borzongásokig, eddig a felelőtlen játékig.

Amikor felállnak, még van ideje, hogy hosszan, kérdően nézzen Sándor szemébe. Sándornak mondania kellene valamit. Vagy valami nagyon egyszerűt, vagy valami nagyon ünnepélyeset.

Nem szól semmit; csak a szeme és arca ég. Lázás gyerek az egész ember. Lázás gyerek és semmi több. De szép így! Negyvenévesen, férfias erejében, tartó-oszlopnak való vállalival, nyugalmas mozdulataiban. Jólesik mellette állni s még ez a bizonytalan remegés sem ijeszti meg Máriát.

Valamit most meg fog tudni. Majd, ha most kilépnek az utcára. Igen, a józan napfényben kell valamit megtudnia.

A férfi a dereka felé nyúl, hogy útnak indítsa s Mária szándékosan eltúri ezt az érintést. Csak az édekli, beszél-e majd Sándor odakint is arról, hogy „egy egész életen át”.

Nem beszélt erről... Csak „drágám”-okat susogott s hogy ő ma „beleőrül ebbe” és „köszöni”, menjenek lassan, mert ő ezt az utat „minden lehető boldogságával végig akarja járni”, most, nem szabad sietni.

(Folytatjuk)

K É P E S H Í R A D Ó

Erdélyi Mihály két színházban magára vállalta a pesti közönség szórakoztatását. A Márkus Park-színház huszonkettedikén, csüförtökön mutatta be a „Szakítok magával” című, francia zenés bohózatot, mely mostani címét az utolsó pillanatban kapta. Első címe „A címzett ismeretlen” volt. A francia bohózat főszerepeit Simor Erzsé, Turay Ida, Hámori Eta, Perényi László, Kovács Károly, Kóváry Gyula, Nagyajtay György játssza. A Létra-bohózatban kiugrásra készül az Erdélyi-színházak egyik tehetséges és csinos, fiatal tagja, a kis szőke Hámori Eta, akinek remélhetőleg

vitéz Kolosváry-Borosa Mihály államtitkár jelentésében megkezdtek a beszolgáltatott zsidó könyvek összeállítását

Kövesdi-Nagy Lajosnak „Matyó-virágok” címmel verskötete jelent meg

sikerül bizonyítani, hogy megállja a szíatók között a helyét. A másik Erdélyi-műintézetben az Erzsébetvárosi Színházban pénteken, június 23-án tartják a „Cserebogár, sárka cserebogár” premierjét. A nyári operett zenéjét és szövegét az idén is Erdélyi Mihály írta, aki darabjában az ismert pesti művészek válogatott gárdáját viszi a közönség elé. Az Erdélyi-operett főszereplői: Honthy Hanna, Fejes Teri, Somogyi Nusi, Rév Erzsé, Zala Karola.

Dorogi Farkas Gábor elfoglalta Budapest Székesfőváros polgármesteri hivatalát

Csontos Gyula, Bilicsi Tivadar, Kertész Dezső, Csányi László, Nádor Jenő. Mindkét darabról részletes, képes beszámolót jövőheti számunkban közlünk.

*

Fényes Szaboles, a Fővárosi Operettszínház agilis igazgatója erősen dolgozik a Margitszigeti Színpad megnyitására. A színházban teljesen elkészültek a technikai berendezések, a nézőteret is rendbehozták, most még csak arról van szó, hogy a hatósági engedélyeket megkapják. A tervek szerint Endrődy Béla „Kék huszár” című, zenés darabját adnák elő a szige-

ten, Szabó Ilonka, Páka Jolán és Udvardy Tibor főszereplésével.

*

Az a bécsi kabarétársulat, amely a múlt héten Budapesten vendégszerepelt, nagy sikerére való tekintettel megállapodást kötött az illetékesekkel, amely szerint ez év októberében ismét ellátogat a magyar fővárosba.

*

Új színház alakul, illetve egyelőre csak vándortársulat, színházépület nélkül. Bohus János fiatal színész szervezi meg a Fiatalok Színjátszó Társaságát, amely kizárólag színinövendékekből és vég-

sorait, hogy a Székesfővárosi Zenekar színvonalas hangversenyét élvezhesse. A Lehár-esten nagy sikere volt Gyurkovits Máriának, aki a legnépszerűbb Lehár-számokat énekelte. Ugyancsak sok tapsot kapott Angyal Nagy Gyula is, az est másik vendégszereplője. A hangversenyek népszerűségére mi sem jellemzőbb, mint az, hogy a keddi Händel „Messiás”-estre minden jegy már elővételben el-
kelt.

Gyurkovits Mária és Angyal Nagy Gyula a Károly-keriben rendezett Lehár-esten

zett, kezdő színészekből fog állni. A társaság talán még a nyár folyamán megkezdí működését.

*

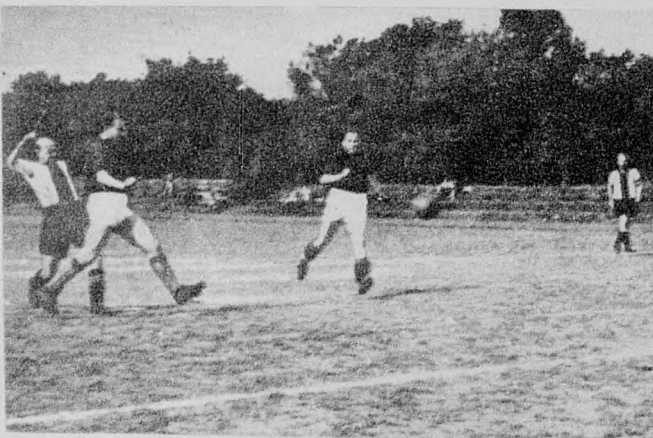
Három színház zárt be vasárnap, június 18-án, a Kormányzó Úr születésnapja alkalmából rendezett ünnepi előadással. A Nemzeti Színház évadzáró előadásán v. Garamszeghy Sándor szavalt a Szózatot a „Péter” előtt; a Vígyszínházban Kamarás Gyula szavalt és az egy héttel meghosszabbított Andrássy Színház is bezárta kapuit.

*

A zenére vágyó közönség már az első napokon teljesen megtöltötte a Károlyi-kert parkjának szék-

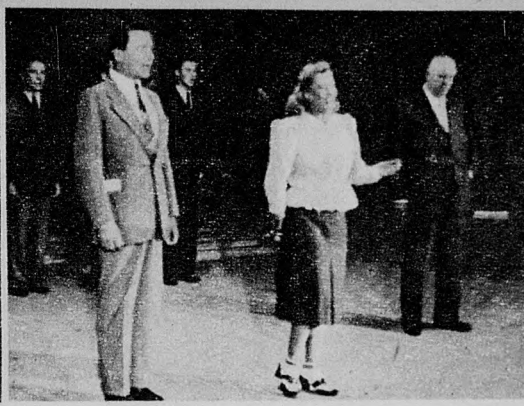
Szilágyi Szabó Eszter és Páger Antal Kispesten nagy sikerrel vendégszerepelt az „Első”-ben (Inkey)

Izgalmas pere a MAC—33 FC futballmérkőzésről (Pobuda)

Márkus kivéd egy lövést a Kolozsvár-Csepel mérkőzésen

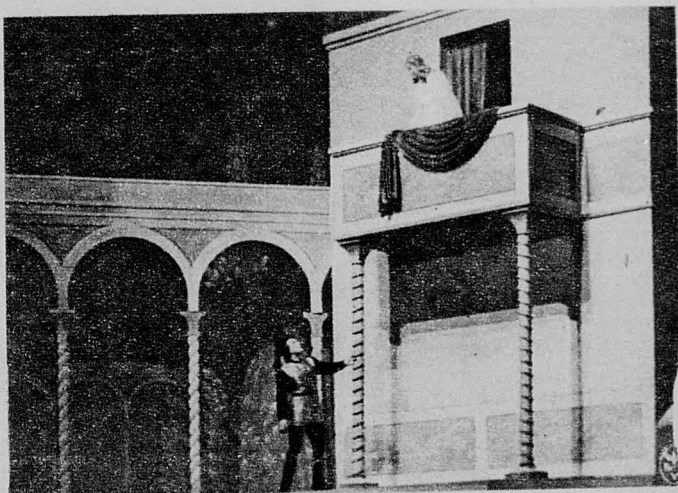
A Márkus Parkszínház és az Erzsébetvárosi Színház kaput nyitott. Perényi László, Simor Erzsi és Nagyujtay György a Márkus Park „Szakítók magával” című Letraz-darabjában, Kertész Dezső, Honthy Hanna, Csontos Gyula az Erzsébetvárosi „Cserebogár, sárga eserebogár”-ban. A két újdonságról következő számunkban hozunk részletes beszámolót

Háromhónapos szünet után most folytatják a „Gazdátlan asszony” felvételeit. Simor Erzsi mellett a film főszerepeit Nagy István, Greguss Zoltán és Turay Ida játssza. *

A Magyar Filmirodában néhány nappal ezelőtt kezdték meg Barabás Pál „Makkhetes” című vígjátékának forgatását Bánky Viktor rendezésében, vitéz Benkő Gyulával, Mednyánszky Ágival, Vaszary Pirivel és Mihályi Ernővel a főszerepekben.

*

A Kolozsvári Nemzeti Színház az idény vége felé is érdekes és magas színvonalú előadásokkal ajándékozta meg a kolozsvári közönséget. Június tizedikén „A mosoly országa” került színre, tiznegyedikén Vaszary „Angyalt vettem feleségül” című vígjátéka szerepelt a műsorban. A héten egyébként a kolozsváriak operatársulatának két előkelő, külföldi vendégének is volt Wernerer Marianne és a magyar Katona Gyula személyében, aki a „Carmen”-ben és a „Bohémélet”-ben énekelt. Kolozsvárról vendégszerpelt a szegediek operatársulatának kedvenc tenoristája, Meggyessy Pál is, aki a „Tosca”-ban Cavaradossi szerepét énekelte.

A berlini Staatsoper új „Romeo és Julia” operát mutatott be. Romeo és Julia erkélyjelenete (Erich Witte és Maria Cebotari)

Az Irgalmasok Kórházában két sebesült katona esküdött örök hűséget menyasszonyának a Vöröskereszt támogatásával

H É T F Ő

június 26

BUDAPEST I.

6.00: Űzen az otthon. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

6.25: Ébresztő. Torna.

6.45: Reggeli zene.

Közben

7.00: Hírek. Közlemények.

8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.

9.30: Beszkiart-zenekar. Vezényel Müller Károly. 1. Horváth István: Névtelen hősök, induló; 2. Lincke: Indra birodalmában, nyitány; 3. Yoshitomo: Japán szvit; 4. Lavolta Rezső: Bretagnei tánc; 5. Schubert—Berté: Három a kislány, részletek; 6. Eördög János: Meseországban; 7. Müller Károly: Kuruc képek; 8. Johann Strauss: Lovászverseny, keringő; 9. Horváth Rezső: Határvadász-induló.

9.40: Bizet: Az artesi lány. II. szvit. (berlini állami opera zenekara, vezényel Hans Schmidt-Isserstedt).

10.00: Hírek.

10.10: A rádiózenekar műsorából. Vezényel Bertha István.

11.10: Operagyöngyök.

11.40: Két asszony. Simonfay Margit elbeszélése.

12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.

Utána: Szórakoztató muzsika. I. Breton: Az Alhambában (madridi szimfónikus zenekar); vez. Fernandez-Arbo; 2. Paganini—Liszt: La campanella (zongora: Anda Géza); 3. Coltrane: Isten veled, Nápoly (Gigli); 4. Carme: Gitár és mandolin, tarantella (Ebe de Paulis); 5. Csajkovszkij: F-moll románé (Amato-zenekar); 6. Gastaldon: Tiltott dallam (Franz Völker); 7. Karrassch: A kék Buddha — Lótuszvirággal (Lillie Claus); 8. Zieherer: Bécsi polgárok, keringő; 9. Rezniesek: Donna Diana, baletzene (berlini állami opera zenekara, vezényel Heger); 10. Carabella: Mezei idill (E.I.A.R. kamarazenekar, vez. Petralia); 11. Ludwig Fischer: A pince mélyén (Koréh Endre); 12. Siegel: Barbara, tangó (Gézy Barnabás zenekara); 13. Garabonciás — A diák dala (Innocent Vincze Ernő verse, Udvardy Tibor); 14. Börschel: Verébkoncert (Rambour zenekar); 15. Bochmann: One step (Gézy Barnabás zenekara); 16. Jary: Igen, asszonyom (Rosita Serrano); 17. Heu-neve: Fájdalom (Jean Sab-

lon); 18. Rachmaninov: g-moll prelúd.

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés.

1.30: Honvédeink üzennek. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: Rácz Berci elgányzenekara muzsikál.

2.30: Hírek.

2.45: Művészlemez. 1. Mozart: D-dur divertimento (berlini kamarazenekar, vez. Hans von Benda); 2. Wagner: Siegfried-idill; 3. Boito: Mefistofele, prolog (milanói szimfónikus zenekar, vez. Molajoli); 4. Casella: Veicenci zárda (milanói Scala zenekara, vez. Panizza).

3.50: A magyar erdő száz év előtt. Szentiványi Béla gazdasági főtanúcsos előadása.

4.10: Operettrészletek. 1. Lehár: Szép a világ, egyveleg (berlini filharmonikusok, vez. Schlegel); 2. Millöcker: Gasparone — Vérpiros rózsák (Walther Ludwig); 3. Planquette: A corneillei harangok (Ines Talamí); 4. Pletri: Gsendes víz, egyveleg (Piramo-zenekar); 5. Jaksch: Te vagy a legszebb atom (Rudí Schurricke).

4.30: Hődmézövásárhelyi Iparos Dalkör műsora. Vezényel Bognár Rezső. 1. Koudela Géza: 137. Zsollár; 2. Polgár József: Vágyódás.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Nem volt könnyű fel-találni a fotográfiát. Heil Viktor előadása.

5.20: A rádió hangverseny-dobogóján. Fyál Erzsébet énekel, Budaházi Fehér Miklós-hegedül dr. Aigner Pál zongorakísérelével és Dedinszky Izabella orgonán.

6.05: Aratás előtt. Vitéz Takács Gyula min. osztályfőnök, a Gabonaforgalmi Központ elnökeinek előadása. Közelítási minisztérium előadássorozat.

6.20: Hlászay Béla harmonika-gyűjtése.

6.50: Hírek.

7.00: Filmmuzsika. A rádió-zenekart vezényli Michnay Ödön. Közreműködik Szabó Honka. 1. Előjáték a dr. Kovács István című filmből; 2. Losonczy Dezső: Dal a Tengerparti randevú című filmből; 3. Vincze Ottó: Keringő a Jelmézbál című filmből; 4. Vincze Ottó: Szerenád a Futólúz című filmből; 5. Malesiner Béla: Részletek a Kölesonadott élet című filmből; 6. Grothe: Filmdal; 7. Millöcker-Mackeben: Dal a Dubarry című filmből; 7. Pongrácz Zoltán:

Szvit a Negyedéziglen című filmből.

7.40: Az idő sodrában. Megyery Ella előadása: Az invázió útja Normandiától a Vyscyaiből. II. rész.

7.55: Vándorló témák. Mimi és a bohémélet útja Musset-től Murgerig és Leoncavallótól Puccini-ig. Innocent Vincze Ernő előadása. Közreműködik a Budapesti Hangversenyzenekar Vincze Ottó vezénylésével. Rendező Böhm László.

9.40: Hírek.

10.10: Hírek német nyelven.

10.20: Valakinek muzsikálnak. Pertis Jenő cigányzenekara muzsikál.

11.00: Szalónötös. 1. Gillet: Édes simogatás; 2. Nováki László: Bölcsődal; 3. Godard: Paraszttánc; 4. Vincze Ottó: Amália; 5. D'Ambrozio: Cautionetta (hegedű, Kiss Ferenc); 6. Rust: Tiltott gyümölcs; 7. Saade: Csintalan szerenád.

11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 233.5 m.

5.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

KISÉRLETI ADÓÁLLOMÁS

415.5 méteren

5.30—6.30: Gondűző erdő.

KASSA

6.00—8.30: Budapest I. műsora.

10.00—11.40: Budapest I. műsora.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00: Déli harangszó, Rákóczi fohása és himnusz.

Utána

2.00—3.00: Budapest I. műsora.

3.00—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven Budapest II.-ről.

5.30: A Kassai Szalónzenekar műsora: 1. Boieldieu: Bagdadi kalifa — nyitány; 2. Kéler Béla: Rajnai emlék — keringő; 3. Stefániai Imre: Magyar népdalátiratok; 4. Rust: Eszaki románé; 5. Krüger—Hansohmann: Bécsi szerelmes-level; 6. Pécsi József: Piccadorok bevonulása — induló.

6.05: Barátságos arcok! Szombathy Viktor csevegése.

6.25: Beethoven: B-dur Hammerklavier szonáta I. és IV. tétel. (Wilhelm Kempff.) Hang-lenez.

6.50—végig: Budapest I. műsora.

Délibáb

K E D D

június 27

BUDAPEST I.

6.00: Üzen az otthon. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

6.25: Ébresztő. Torna.

6.45: Reggeli zene. Közben

7.00: Hírek. Közlemények.

8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.

8.30: Országos Postászenekar. Vezényel Eödrögh János. 1. Rust: Gyermekünnep, nyitány; 2. Turay Mihály: Farsangi hangulat; 3. Siede: Falusi ünnep, szvit; 4. Müller Károly: Szimfonikus tánc; 5. Hans Bund: Kis falusi történet; 6. Borsai: Egyveleg Murgics dalából; 7. Ruszinkó Nándor: Porcellánbabák; 8. Buderr: Fandango; 9. Macho: Pierrott szerenádja, (hegedűszó); 10. Wissmüller: Mihály: Tarantella; 11. Hrubý: Galopp.

9.40: Gézy Barnabás zenekarának műsorából.

10.00: Hírek.

10.10: Délelőtti muzsika. I. Operett-egyveleg. II. Két szvit. III. Finn muzsika.

11.40: Múzeumi séták. Darnay Béla dr. beszél a keszthelyi Balaton-múzeumról.

12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.

Utána: **A rádiózenekar műsorából.** 1. Johann Strauss: Furcsa háború, nyitány; 2. Mohr: Szivárvány; keringő; 3. Lehár: Frasquita, egyveleg; 4. Ernst Fischer: Nagyvárosi romantika, kőjáték; 5. Losonczy Dezső: Leánykérés falun; 6. Sándor Jenő: Operett- és filme egyveleg.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés.

1.30: Honvédeink üzennek. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: Iliezký László szalonzenekara. 1. Rixner: Bagatell, nyitány; 2. Huszka: Jurátus-induló; 3. Bachmann: Tánccsajelenet; 4. Szucsich Károly: Szerenád; 5. Vályi-Wahl György: Palotás.

2.30: Hírek.

2.45: A rádió diák hírel.

2.55: Egy óra könnyű zene. 1. Hubay: Cremonai hegedős, nyitány (rádiózenekar); 2. Poldini: Farsangi lakodalmak — Kálmán diák dala (Háslér Endre); 3. Szabados Béla: Fanni — Szedjük életünk virá-

gít (Osváth Júlia); 4. Johann Strauss: Művészelet, keringő (rádiózenekar); 5. Godard: Bölcsődal (Marjay Erzsébet); 6. Bartók Béla: Senkim a világon (Bajai tanítóképző intézet énekkara, vez. Bálint Ferenc); 7. Drigo: Esmeralda (rádiózenekar); 8. Lassus: Tik-tak (Szabó Miklós fordítása, Forrai Kamarakórus); 9. Ernst Fischer: a) Tánccsajelenet; b) Nocturno (rádiózenekar); 10. Kunneke: Keringő (rádiózenekar).

3.55: Gyermekdelután. Szívencs királykisasszony. Irta Molnár Kata. Előadják a gyermekszepelők Harsányi Gizi vezetésével.

4.25: J. S. Bach: Hármus (Trío Italiano).

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: A műdal magyar mesterei. Keresztesi Kreuz Hédi és Váradi Ferenc Beliczay-dalokat énekel. Bevezeti Molnár Imre. Zongorán kísér Datusz Ferenc. 1. a) Rejtett bánat; b) A szívem a tied volt; c) Ó, volnék bár madárka; d) Hogy legelőször láttalak (Keresztesi); 2. a) Egyedül; b) A rom; c) Álomban sir-tam; d) Hajnali dal (Váradi).

5.15: A zsidókérdés Magyarországon. XV. rész: Hogyan került a magyar kereskedelem zsidókézzre. Bosnyák Zoltán a Zsidókérdés Kutató Magyar Intézet igazgatójának előadása.

5.30: Magyar zenei ünnepek Pértziban. Részlet a Palais Chaillotban elhangzott ünnepi hangverseny műsorából. II. rész. Bartók: Zene hátrós- és ütőhangszerekre (a zenekart vezényli Charles Münch).

6.05: Német hallgatónak.

6.40: Keringők szárnyán. 1. Lanner: Régi bécsi keringő-egyveleg; 2. Deibes: Naïla, keringő (berlini filharmonikusok, vezényel Hans Schmidt-Isserstedt).

6.50: Hírek.

7.00: Szent László király nemzetpolitikai jelentősége. Vitéz Jaross Andor miniszter, az orsz. Szent László emlékbizottság elnökeinek előadása.

7.15: Hallgassák meg kérem új műsoromat. Gyurkovics Mária énekel, Földes László zongorás és vitéz Hartai Ferenc fuvola-kísérettel. 1. Abt: A kakuk (Szabó Miklós verse); 2. Deibes: Keringő; 3. Bishop: a) A visszhang; b) Paesirta-dal (Szabó Miklós versei).

7.35: Szent László király, vezérlő esillagunk... A rádió ünnepi műsora a nagy király emlékuapján. Összeállította Pusztai Sándor dr. és Újházy György. Közreműködik Onody Ákos.

8.25: Berlioz: Római karnevál nyitány (Amsterdami Koncertgebouw-zenekar, vezényel Mengelberg).

8.35: Igy történt... Hatan mentünk nyugatra. Püry Lajos előadása.

8.45: Én és a kisöcsém. Énekes zenés részletek Eisemann Mihály és Szilágyi László operettjéből. Az összekötőszöveget írta Kiszely Gyula, felolvassa Hajdú Jenő. Rendező Kiszely Gyula. Személyek: Kató Kelenien Eva; Anderson — Szilassy László; Friit — Somogyi Nusi; Vas — Bilicsi Tivadar; Sas — Weszely Pál; Énekes — Weygand Tibor. A Rádiózenekari és a Földnyli énekegyüttest vezényli Endre Emil.

9.40: Hírek.

10.10: Hírek német nyelven.

10.20: Magyar zeneszerzők félórása. Magyar fúvós kamaragyűjtés. Vezeli Kazacsay Tibor. 1. Kenessey Jenő: Harfa-fuvola-brácsa-trió (Molnár Anna, Brunovszky József, Szeregi Saupé Géza); 2. Vincze Ottó: Harfa-karinétkeltő (Molnár, Arató Géza); 3. Hajdu Mihály: Fuvola-karinétkeltő (Brunovszky, Arató); 4. Járdányi Pál: Kettős két fuvolára (Brunovszky, Magori Béla dr.).

10.50: Táncczene.

11.20: Magyar nóták.

11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 208.5

5.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

5.30: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félórása.

KISÉRLETI ADÓÁLLOMÁS 415.5 méteren

6.00—8.00: Gondülő derű.

KASSA

6.00—8.30: Budapest I. műsora.

10.00—11.40: Budapest I. műsora.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00: Déli harangszó. Rákóczi fohása és himnusz.

Utána

4.15: Budapest I. műsora.

4.15—4.45: Ruszin hallgatónak: I. Séta az Országházban. Bory István előadása. II. Ruszin népdalok. Harmonikán előadja Szeptál Jenő.

4.45—5.00: Időjelzés és hírek Budapest I.-ről.

5.00—6.30: Hírek német, román, szlovák ruszin és horvát nyelven Budapest II.-ről.

6.30: Zenevárs. (Hanglemezek.)

6.50—végig: Budapest I. műsora.

Délitől

SZERDA

június 28

BUDAPEST I.

4.00: Üzen az offhón. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

6.25: Ébresztő. Torna.

6.45: Reggeli zene.

Közben

7.00: Hírek. Közlemények.

8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.

Utána: Szórakoztató lemezek.
8.30: Budapest honvéd őrzászlóalj zenekara. Vezényel Pongrácz Géza. 1. Losonczy Dezső: Honvéd ünnep; 2. Doppler Ferenc: Ilka, nyitány; 3. Bachó István: Honvéd tábortáborban, egyveleg; 4. Pongrácz Géza: a) Horthy-dalok; b) Katonadalog; c) Honvéd menetelők (tárogató: Egervári József); 5. Márk Béla: Limanova; 6. v. Pongrácz István: Honvéd tábortáborzó; 7. Fridl Frigyes: Tábortűz mellett, hangulatkép; 8. Müller Károly: Magyar táncok; 9. Kiss-Angyal Ernő: Magyar hangulatkép; 10. Fígedy Sándor: Fantasia Hungarica.

10.00: Hírek.

10.10: Délelőtti muzsika.

11.30: Munkáselőre.

11.55: Dieső magyar fegyvertényt hirdető harangszó.

12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.

12.30: Vitéz nemes Vörös János m. kir. vezéreztetés, a honvédvezérkar főnöke beszél a honvédnapon.

12.40: Hírek.

12.50: A Folyamterők szalonzenekara. 1. Fricsay Richárd: Pipiros, induló. 2. Pécsi József: Pusztai látomás, nyitány. 3. Leopold: Pannonia, kuruc egyveleg. 4. Lehár: Dal és csárdás. 5. Faulwetter: Éljen a haza, induló.

1.25: Időjelzés.

1.30: Honvédeink üzennek. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: Magyar operettrészletek.

2.30: Hírek.

2.45: Honvédzenekarainak műsorából. 1. Liszt: Magyar rohaminduló; 2. Kodály: Hány János, intermezzo; 3. Losonczy Dezső: Rapszódia; 4. Johann Strauss: Pázmán lovag, csárdás; 5. Fígedy Sándor: Kuruc dalok és táncok. 6. Eördögh János: Kolozsvári induló; 7. Kossovits József: Szerená (Lavotta szerelme); 8. Farkas Ferenc: Két magyar tánc; 9. Fucsik: Kinizsi induló.

3.25: A 25 éves szegedi ellenforradalmi nyomda. A közvetítést a szegedi Újmemzedék székházából vezeti Budinszky Sándor.

3.45: Horthy Miklós katonája vagyok. Nóták, dalok a honvédről. Baksa Kató és Cselényi József énekel, kísér Toki Horváth Gyula és cigányzenekara.

4.20: A hazáért mindhalálig. Vitéz Járomy Árpád százados előadása.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Ne bánts a magyart. Összeállította Rátkai László. Közreműködik vitéz Garai-szeghy Sándor és Mally Győző. Zongorán kísér Veress Nándor.

5.40: Honvédek műsora.

6.40: Világpolitikai kérdések, vélemények.

6.50: Hírek.

7.00: Dieső ősök, hős utódok. A honvédsereg felvonul. Összeállítja Babay József, közreműködik a Budapest honvéd őrzászlóalj zenekara, vezényel Pongrácz Géza.

8.00: Színes képek a honvédnapról. A közvetítést vezeti Budinszky Sándor.

8.50: Majd ha visszajöttök megint... Kelly Anna, Hámory Imre és a Budapesti Kamarakórus honvédeink kedvelt katonadalaiból énekel. A Rádiózenekart vezényli Fridl Frigyes.

9.40: Hírek.

10.10: Hírek német nyelven.

10.20: Nóták a honvédről.

11.00: Szimfonikus művek.

11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 200.5 m

5.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

KISÉRLETI ADÓÁLLOMÁS
415.5 méteren

6.00—8.00: Gondfűző derű.

KASSA

6.00—8.30: Budapest I. műsora.

10.00—11.30: Budapest I. műsora.

11.30: Szórakoztató számok: 1. Az anyai szív — Bánáti Buchner Antal népdalátírat. (Vakok Homérosz énekkora, vezényel Schnitzl Gusztáv); 2. Ziehrer: Udvari bál-kerítő. (Bécsi Bohém-zenekar); 3. Dörflinger (Horváth): Egy halk melódia — dal (Sárdy János).

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00: Déli harangszó. Rákóczi fohász és himnusz.

Utána

3.30-ig: Budapest I. műsora.

3.30: A 21-ik honvéd gyalogezred zenekara játszik. Vezényel Hadányi Antal. „Honvéd karmestereink műsorából”: 1. Fígedy Sándor: Tavasszal — nyitány; 2. Seregi Artur: Nálunk Budán — kerítő; 3. Pongrácz Géza: Kis szív; 4. Fricsay Richárd: Mezei virágok — egyveleg; 5. Borsai Samu: Ünnep a tó partján — intermezzo; 6. Hadányi Antal: Vitéz nemes Máthé altábornagy — induló.

4.15: Szlovák hallgatónak: Szlovák klasszikusok művei. 1. rész. Sládkovics András: Detvan. Összeállította Oláh József.

4.45—5.00: Időjelzés és hírek Budapest I.-ről.

5.00—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven Budapest II.-ről.

5.30: A Hangulatzenekar műsora.

6.05: Kiket adott a Felvidék a magyarságnak; gróf Koháry István, Dr. Kisbán Emil előadása.

6.25: Operettrészletek: 1. Johann Strauss: Cigánybáró — nyitány (Berlini filharmonikusok zenekara, vezényel Herbert von Karajan); 2. Lehár: Giuditte — Olyan forró ajkamról a csók (Tamás Honka); 3. Doszta: Ária és kettős a Manina c. operettből (Carla Splitter és Katona Gyula).

6.50—végig: Budapest I. műsora.

Délibáb

CSÜTÖRTÖK

június 29

BUDAPEST I.

8.00: Fohász, Szózat, Reggeli zene.

8.45: Hírek.

9.00: Délelőtti muzsika.

10.00: Szórakoztató magyar művészletek.

11-12.10: Egyházi ének és szentbeszéd a Szent Péter és Pál apostolok ünnepén a belvárosi főplébániatemplomból. A szentbeszédet mise közben Közi Horváth József dr. pápai kamarás, a Szent Imre-kollégium prefektusa mondja.

12.15: Budapesti Hangversenyzenekar. Vezényel Ország Tivadar. 1. Rossini: Olasz nő Algírban, nyitány; 2. Vainó: Raitio; Hattynök, szimfonikus költemény; 3. Gárdonyi Zoltán: Burleszk; 4. Bizet: Az arles-i lány, I. szvit; 5. Ország Tivadar: Szerenád; 6. Weber: Euryanthe, nyitány. Közben

1.00: Juresek Béla m. kir. földművelésügyi miniszter szöze a gazdákhöz. Mindennapi kenyér — mindennapi munka. Utána: Liszt Nándor: Kenyér-áldás című versét elmondja Rajter Lajos.

1.45: Időjelzés, hírek.

2.00: Magyar művészek lemezel. 1. Mozart: Szöktetés a szerályból, ária az 1. felvonásból (Szabó Lujza). 2. Leoncavallo: Bajazzok. Kacagj Bajazzo (Rösler Endre). 3. Wagner: Rienzi, ária (Anday Piroska). 4. Liszt Ferenc: Mefisztó keringő (zongora: Andá Géza). 5. Bizet: Carmen, Torreador dala (Jámbor László). 6. Grieg: A tavaszhoz (Gyurkovics Mária). 7. Puccini: Tosca, Levélárja (Járay József). 8. Hubay: Cremonai hegedűs (hegedű: Hubay Jenő). 9. Musszorgszkij: Bolhadal (Szabó Miklós verse, Koréh Endre). 10. Kodály: Hány János, Tiszán innen, Dunán túl (Nagy Izabella és Palló Imre dr.

2.45: A honvédelmi minisztérium Légóltalmi csoportfőnökségének előadása.

3.00: Német hallgatónak.

3.35: Magyar tájak muzsikájában. A Beszkárl-zenekart vezényli Müller Károly. 1. Balassa: Kaposvári induló. 2. Kavitta Rezső: Délbáb, nyitány; 3. Müller Károly: Hortobágyi rapszódia; 4. Pécsi József: Alföldi népdalok. 5. Pécsi István: Szombathelyi induló.

Délbáb

4.15: Hajnali vitorlás élet a Balatonon. A közvetítést vezeti Veress László.

4.25: Magyar zeneszerzők felőrlaja. Petry Kató népdalokat énekel. Kiséri a rádiózenekar. 1. Lehár: Cigányszerem, nyitány; 2. Lehár: Cérevics — Sonja dala; 3. Huszka: Lili báróné — Egy férfi képe; 4. Eisemann: Gavott; 5. Dolecsko Béla: Tahiti gyöngye Pepete dala; 6. Kiszely Gyula: Miss Ismeretlen — Habanita; 7. Fries Károly: Budapest—Wien — Egy csökört.

4.55: Hírek.

5.00: Nagy Izabella és Litty György aratónótákat énekel. Kísér Oláh Kálmán cigányzenekara. Nagy Izabella számai: 1. Rásüt a nap a búzára (népdal); 2. Göndör József: Hullámzik a búzatenger (Ludwig verse); 3. Murgács Kálmán: Pereg a kasza; 4. Thegze Gerber Miklós: Gerle szállott a búzába (Várady Csaba Aladár verse); 5. Serly Lajos: Búzafelelőn dülöüton megy a lány; 6. Lány kenyér (népdal); 7. Bösörményi Varga Lajos: Dől már a kalász. Litty György számai: Búza, búza, búza (népdal); 9. Ki-kimegyek a mezőre, aratnak (népdal); 10. Ritka búza, ritka árpa, ritka rozs (népdal); 11. Várady Aba Károly: Aranykalász, ezüstkalász (Rózsa Imre verse); 12. Már minálunk learatták a búzát (népdal); 13. Tiboldi József: Aratnak a kunsági határban (Baja Mihály verse).

5.40: Megérik a búza. Nyári játék egy felvonásban. Irta Gyallay Domokos. Rendező Csanády György. Személyek: Pethő kurátor — Gárday Lajos; Pethőné, a felesége — Gárdos Kornélia; Juliska, a leányuk — Kulesár Irma; Berci, Juliska udvarlója — Soós Lajos; A bíró — Teleki Sándor; Böszeke, Juliska huga — Elefánthy Gyöngyi. Kísér Toki Horváth Gyula cigányzenekara.

6.00: A Stékesfővárosi zenekar hangversenye a Károlyi-kertből. Vezényel: Ferencsik János.

6.50: Hírek.

7.00: Hangképek az ünnep sportjáról. Beszél Pluhár István és Deseő Dezső.

7.30: Péter-Pál a rádióban. A magyar kenyér ünnepe. Összeállította Erdélyi József. Közreműködik Tasnády Ilonka és Kollay Gyula.

7.55: Kodály: Te deum. Előadják Szabó Ilonka, Basifides Mária, Rösler Endre, Litty György. A rádiózenekart és az énekkart vezényli Rajter Lajos.

8.20: Péter-köszöntő és gyékényfonás a Tiszaparton. A közvevítést Tápérol vezető Budinszky Sándor.

8.35: Részletek Lehár Paesirta című operettjéből. Az összeváltószöveget írta és rendezte A. Balogh Pál. A szöveget felolvassa Szabó Sándor. A Budapesti Hangversenyzenekart és a Földényi vegyeskört vezényli Vincze Öltő. Személyek: Török Pál — vitéz Szende Ferenc; Juliska — Gyurkovics Mária; Sándor — Udvardy Tibor; Ferenczy Árpád báró — Malczky Oszkár; Vilma — Varga Olivia; Pista — Csongor István.

9.40: Hírek, sport- és lövészversenyeredmények.

10.10: Hírek német nyelven.

10.20: Magyar művészletek.

1. Liszt Ferenc: Les preludes, szimfonikus költemény (amsterdam Concertgebouw zenekar, vezényel Mengelberg); 2. Kodály Zoltán: Pünkösdfő budapesti Ranolder Intézet énekkar, vezényel Csorda Romana); 3. Liszt: Ricordanza (zongora: Sigfrid Grundeis); 4. Ádám Jenő feldolgozása: Somogyi nóták (Budai Dalárda, vez. Ádám Jenő); 5. Dohnányi Ernő: Ruralla Hungarica, II. tétel (szimf. zenekar, vez. a szerző).

11.00: Melles Béla-zenekar. Vezényel Várhelyi Antal. 1. Boieldieu: Bagdadi kalifa, nyitány; 2. Gounod: Zamorra! hadisarc, ábránd; 3. Pierné: Farandole; 4. Lehár: Frasquita, egyveleg.

11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 288.5 m

8.00-8.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.

5.00-5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

KISÉRLETI ADÓÁLLOMÁS

415,5 méterem

6.00-8.00: Gondfűz derű.

KASSA

8.00-8.30: Budapest I. műsora.

8.30-9.00: Budapest II. műsora.

9.00-12.15: Budapest I. műsora.

12.15: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.35: Hangszerek, hangulatok:

1. Händel: Orgonaverseny. Allegro II. tétel (Alfred Sittard); 2. Debussy: Első arabeszk (hárfa: Mildred Dilling); 3. Sarasate: Zingaresca (hegedű: Antonio Abussi); 4. Liszt: Erdősongás (zongora: Sigrid Grundeis); 5. Albeniz: Hires spanyol szerenád (gordonka: Gaspar Cassado); 6. Turina: Pandanguillo (gitar: Andres Segovia).

1.00-5.00: Budapest I. műsora.

5.00-5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven Budapest II.-ről.

5.30-végig: Budapest I. műsora.

P É N T E K

június 30

BUDAPEST I.

6.00: Üzen az otthon. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

6.25: Ébresztő. Torna.

6.45: Reggeli zene.

Közben

7.00: Hírek. Közlemények.

8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.

8.30: Rendőrzenekar. Vezényel Bánfalvi Miklós. 1. Pongrácz Géza: Lakodalmas, nyitány; 2. Verdi: Trubadur, ábránd; 3. Lehár: Heccegkisasszony, operettegyveleg; 4. Eisemann Mihály: Fekete Péter, egyveleg; 5. Pászti Tibor: Tavasz mese, keringő; 6. Harangzó Tamás: A víg pástorfiú; 7. Müller Károly: Bevonulási induló.

9.40: Wagner: Trisztán és Izolda. Előjáték és Izolda szerelmi dala. (berlini filharmonikusok, vez. Furtwängler).

10.00: Hírek.

10.10: Szórakoztató muzika.

11.00: Légierők zenekara. Vezényel Doroszai Károly.

11.40: A véredény elmeszése. II. rész. Somló Benedek dr. orvosi előadása.

12.00: Harangszó, Fohász, Himnusz.

Utána: Művészlemez. 1. Händel: D-dur verseny (orgonaszóló); 2. Gluck: Orfeusz és Eurydike, ária (Louise Homer); 3. Donizetti: Lammemoori Lucia, ária a II. felvonásból (Pérille); 4. Scarlatti: Le violette, dal (Guglielmotti); 5. Couperin: Lautosok és igricke felvonulása, szvit 5 féltelben (csembaló: Marcelle de Lacour); 6. Mozart: Figaro házassága, nyitány (milanói szimfonikus zenekar, vez. Molajoli); 7. Mozart: C-dur (Jupiter szimfónia, Köchel 551. Filharmoniai zenekar).

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés.

1.30: Honvédelmi üzenet. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: Horváth Dudás József cigányzenekara muzsikál.

2.30: Hírek. Arfolyambírek, pinet árak, élelmiszerárak.

2.50: Kovács Ödön tánczenekara játszik.

3.30: Alázatos munkával és imával engesztelő Szent Margit. Relkovic Neda előadása.

3.45: Melles Béla zenekar. Vezényel Várhelyi Antal. 1. Vasady Béla: Otthoni hangok, induló; 2. Járay István: Há-

rom mazarurka; 3. Lehár: Zenei emlékek; 4. Ernst Fischer: Ma jókedvű vagyok, intermezzo; 5. Losonczy Dezső: Magyar rapszódia; 6. Kiss Angyal Ernő: Áratáskor.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Sportközlemények.

5.05: Dankó Pista nótáiból. 1. Irom e levelet Balog Máriának (Gárdonyi Géza verse); b) Az ajtóig meg vissza (László Imre); 2. Lemondás (Lévay József verse, Orbán Sándor); 3. a) Szőke kislány, csitt (Pósa verse); b) Nem fuj a szél (Papp Zoltán verse, Cselényi József)

5.15: Műteremsarok. Látogatás Komoróczy Lajos sportgrafikusnál. A közvetítést vezeti Budinszky Sándor.

5.25: Verdi: Traviata. Előjáték a III. felvonáshoz (berlini áll. opera zenekara, vez. Herbert Haarth).

5.30: Legkedvesebb verseim. Gárdos Kornélia verseket mond.

5.45: Munkástéplóra.

6.15: A német birodalmi rádió műsorából. Közreműködik a Deutschlandsender és a berlini rádió zenekara, vezényel Rosband és Künneke, valamint a berlini filharmonikusok Lehmann vezénylésével. 1. Paul Graener: Orsége; 2. Reznicek: Donna Diana, nyitány és baletzene; 3. Richard Strauss: Olaszországból — Finale; 4. Künneke: a) Salterello; b) Victori Regta.

6.50: Hírek.

7.00: A zsidókérdés Magyarországon. XVI. rész: Zsidó térbődités a szabad pályákon. Bosnyák Zoltán a Zsidókérdést Kutató Magyar Intézet igazgatójának előadása.

7.15: Farsangi lakodalmak. Vígopera három felvonásban. Szövegét írta Vajda E. Zenéjét szerezte Poldini. Rendezte Rékai András. Vezényel Berg Ottó. Közvetítés az Operaházból. Személyek: Péter nemzetes úr — Maleczky Oszkár; Nemzetes asszony — Némethy Ella; Zsuzsika — Réthy Eszter; Kálmán diák — Pataky Piroška; Zoltán, gárdatiszt — Losonczy György; Stanci — Horányi Karola; Domokos — Littassy György; Domokosné — Layer Mária; Bükkyné — Szilvási Margit; Andris belső eszléd — Szomolányi János; Egy cifra grófi huszár — Toronyi Gyula; Kisasszonyok — Szabó Gizella, Sipos Erzsébet, Máthé Jolán; Urfiak — Nagypál László, Szabó Miklós, Horváth Imre; Hajduk — Ilyés Sándor és Sugár Dezső. (A június 24-i felvétel.)

9.40: Hírek.

10.10: Hírek német nyelven.

10.20: Rácz Vall énekel, zongorán kíséri dr. Veress Nándor. 1. Bolváry-Endrődy: Aprilis; 2. Vécsey Ernő-Csik-Cservényák: Nem tagadom; 3. Buday-Babay: Levél; 4. Vécsey-Endrődy: Kutyám; 5. Huszay Gusztáv: Jancsi és Juliska.

10.35: Táncezene.

11.15: Magyar zeneszerzők féltőrája. Szakmáry Magda Liszt műveket zongorázik: 1. Consolation (Des-dur); 2. Koncert-étüd (Des-dur); 3. Erdősongás. Ujvárossy Margit énekel, zongorán kíséri Szirányi János; 4. Székács Aladár: Mért oly későn? 5. Mihó Ernő: Miért van az? 6. Farkas Ferenc: Szeretlek kedvesem; 7. Igyártó Zoltán: Különös fa; 8. Pongrácz Zoltán: Őrizen az szemed.

11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 288.5 m

5.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

KISÉRLETI ADÓÁLLOMÁS
415.5 méteren

6.00—8.00: Gondülő derű.

KASSA

6.00—8.30: Budapest I. műsora.

10.00—11.40: Budapest I. műsora.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00: Déli harangszó, Rákóczi lohasza és himnusz.

Utána

3.45-ig: Budapest I. műsora.

3.45: Könnyű zene. (Hanglemezek).

415: Szlovák hallgatónak: Sárosi mozaik.

4.45—5.00: Időjelzés és hírek Budapest I.-ről.

5.00—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven Budapest II.-ről.

5.30: A Szimfonieta szalonhatos műsora: 1. Pillinszky Géza: Szerelmi dal; 2. Móry János: Spanyol szerenád; 3. Love: Gianitta — tangó; 4. Duszik: Pöstyéni emlék; 5. Vidák József: Lilli — intermezzo; 6. Szucsich Károly: Ír dal; 7. Huber: Mariánka — polka.

6.00: Hétköznapis hősök. Közlemények. Elmondja Fischer Károly. Összeállította Semetkay József.

6.20: Magyar nóták.

6.50—vegig: Budapest I. műsora.

Délután

SZOMBAT

július 1

BUDAPEST I.

6.00: Üzen az otthon. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

6.25: Ébresztő. Torna.

6.45: Reggeli zene.

Közben

7.00: Hírek. Közlemények.

8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.

8.30: Szórakoztató lemezek.

9.45: Daloló honvédek.

10.00: Hírek.

10.10: Délelőtti muzsika. I. rész: Szórakoztató zenekari művek. II. rész: Két szonáta. III. rész: Olasz dalok.

11.40: Szülők iskolája. Réhelyi Oszkár beszél a fogalmazó gyermekről.

12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.

Utána: Szórakoztató zene. 1. Schubert—Wilhelmy: Ave Maria (hegedű: h. Fehér Miklós); 2. Vikár Sándor: Alleluja és dicsőség (Nagykőrösi Ref. Tanítóképző ének-kara, vez. Márton Barna); 3. Michel Angelus (rádiózenekar); 4. Billi: Esti harangok, hangulatkép (rádiózenekar); 5. Praetorius Mihály: A 137. zsoltár (Nagykőrösi Ref. Tanítóképző ének-kara, vez. Márton Barna). 6. Gerhard—Winkler: O, mia bella, ábránd (rádiózenekar).

Közben

12.40: Hírek.

1.25: Időjelzés.

1.30: Honvédeink üzennek. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: Sovinszky László szalónzenekara. 1. Petras: Nimfa és faun, keringő; 2. Kiss Angyal Ernő: Dal; 3. Vidák József: Csibé, polka; 4. Koessler: Magyar rapszódia; 5. Malando: Pasodoble.

2.30: Hírek.

2.45: Mindenből mindenkinek. Közreműködik az Operaház zenekara, Rajter Lajos vezényletével, Lászlóffy Margit és Stefántai Imre kétzongorán, Pertis Pali cigányzenekara muzsikál, Koréh Endre énekel.

Délután

Laczkovich János dr. orgonál és Roósz Emil szalónegyüttese.

Közben

3.30: Vályi Nagy Géza verseiből előad Pataky Jenő.

4.00: Magyarok az afgán király udvarában. Kerekesházy József dr. előadása.

4.20: Gáspár József táncegyüttese játszik.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Suki Tóni cigányzenekara muzsikál.

5.30: Hangképek innen-onnan.

5.55: Részletek Gluck: Május királynője című operájából, a szerző születésének 230. évfordulója alkalmából. A Budapesti Hangversenyzenekart vezényli Vincze Ottó. Közreműködik a Földényi vegyeskar. Személyek: Philint — Dózsa Mária; Helene — Senyey Szabó Gus; Lisette — Farkas Honka; Damon — Szabó Miklós; Richard — Bágyoni Géza; reudező — A. Balogh Pál.

6.40: Külügyi tájékoztató.

6.50: Hírek.

7.00: Német hallgatónak.

7.35: Operetthemutató a rádió színpadán. „Az idegen rokon.” Kamara-operett három felvonásban. Kempner Hochstätt vigjátéka nyomán írta Hermann Haller és Redeamus. Fordította Bobik Árpád. A versket alkölte Szabó Miklós. Zenéjét szerzette Eduard Künneke. A rádiózenekart vezényli Bertha István. Rendező Kiszely Gyula. Személyek: Kuhlrot Zsiga, vidéki birtokos — Maleczky Oszkár; Vilma néni, a felesége — Szepesi Stowasser Irén; Julia de Weert, gyámleányuk — Barabás Sári; Az Idegen — dr. Lauris Lajos; A másik Idegen — Péczely László; Hanna, Julia barátnője — Gere Lola; Egon báró, reménytelen szerelmes — Szabó Miklós; Karoly, inas — Mally Győző; János, inas — Cseh Béla.

9.40: Hírek, löversenyeredmények.

10.10: Hírek német nyelven.

10.20: Ki mit szeret. 1. Bihari János: Mikor a pénz elfogyott, verbunkos (Magyar Imre cigányzenekara); 2. Radics Béla: Titania keringő (Pertis Pali cigányzenekara); 3. Vass György: Tudok egy dalt (Kiss Ferenc); 4. Teghze-Gerber Miklós: Gyógyítgatom a lelkemet (Ságylona verse), László Imre); 5. Szentescsongrádi népdalok (Vörös Sári); 6. Murgács Kálmán: Életünk tavaszán (Berky János verse, Mindszenti István); 7. a) Fráter Lóránd: Gyertek ide darutollas legények; b) Sej, haj ne feküdj a szénaboglya fövébe; c) Csárdás (Kőrösi Dudus Zoltán cigányzenekara); 8. Phelps: Kardalosok, keringő; 9. Horváth Jenő: Pardon, téves a kapcsolás (Rákosi János verse, Zádor Mária); 10. Buday Dénes: Mondj miért vársz (Vár-aljai verse, Konecz András); 11. Siegel: Dalolj ha szomorú vagy (Osteemann zenekar); 12. Várady István: Szívem dobogása (Talányi verse, Kálmán Pál); 13. Hobrecht: Számum (Kyte-zenekar); 14. Yoshitomo: Japán lámpatánc (vibráfon, Herbert Hertrampf); 15. Zilahy Parnos Eszter: Győzedelmes dallal (Lukács Margit); 16. Capitani: A zuhaltag (gitar, Taroffo); 17. Dostal: Menekülés a boldogságba (Lillie Claus); 18. Tosti: Szerenád (Pataky Kálmán); 19. Lavolta Rézso: Két baba (Barabás Sári); 20. Johann Strauss: Gyorsuló dallamok, keringő; 21. Nutile: Nápolyi dal (Gigli); 22. Palmgren: Bölcsődal (Helsinki Poliphon zenekar, vez. Linko); 23. Josef Marx: Japán esődal (Louise Miller); 24. Wiren: Szerenád (göteborgi rádió zenekara, vez. Eckenberg).

11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 233,5 m

5.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

5.30: A Földművelésügyi Minisztérium mezőgazdasági felőrája.

KISÉRLETI ADÓÁLLOMÁS

415,5 méteren

6.00—8.00: Gondúzó derű.

KASSA

6.00—8.30: Budapest I. műsora.
10.00—11.40: Budapest I. műsora.
11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés
12.00: Déli harangszó, Rákóczi fohásza és himnusz.

Utána
5.00-ig: Budapest I. műsora.
5.00—6.00: Budapest II. műsora.
6.00—végig: Budapest I. műsora.

VASÁRNAP

július 2

BUDAPEST I.

7.00: Fohász. Szózat. Reggeli zene.

7.25: Hírek.

7.35: Összinté beszéd.

8.00: Szórakoztató lemezek.

9.00: Görög katolikus egyházi ének és szentbeszéd a Fő-utcai Szent Flóriánról elnevezett magyar plébániatemplomból. A szentbeszédet mise közben Mihalovics Sándor dr. kanonok, főesperes mondja.

10-11.15: Egyházi ének és szentbeszéd a Koronázó főtemplomból. A szentbeszédet mise közben Ruppert István dr. hittanár mondja. A templom ének- és zenekara Bárdos Lajos vezényletével előadja Mozart Koronázási miséjét. Magánzólamokat énekelik: Farkas (Holla), B. Lengyel Erzsébet, Halász Sándor és Mally Győző. Orgonát: Várhelyi Antal.

11.15-12.15: Evangélikus istentisztelet a Deák-téri templomból. Igét hirdet Keken András dr. Deák-téri lelkész.

12.15: Szekesfővárosi zenekar. Vezényel: Fridl Frigyes. Közreműködik: Némethy Ella.

Közben

1.00: Világnezet akadémia. Levaticch László előadása.

1.45: Időjelzés, hírek.

2.00: Művészlemez. I. J. S. Bach: Mi hiszünk mind egy Istenben — korálénekek (Bach korabeli orgonán játszik Fritz Heitmann); 2. Händel: Josua — ária (Elisabeth Schumann); 3. Donizetti: Lammermoori Lucia — hatos (Galli Curci, Homer, Gigli, de Luca, Pinza és Bada); 4. Schubert: Te vagy a csend (Karl Schmidt Walter); 5. Busoni: Zongorakettős Mozart után (Astrid és Hans Otto, Schmitt-Neuhaus); 6. Schumann: Vándordal (Franz Völker); 7. Verdi: Alarcosbál — ária az I. felvonásból (Irene Minghini-Cattaneo és énekkar); 8. Kodály: Hány János — szvit.

3.00: A Földművelésügyi Minisztérium rádióelőadássorozata: a) Dr. Körösi Pál Zoltán — Lakatos Vince: Méhek vándoroltatása; b) Az Országos Légoltalmi Intézet tájékoztatója alapján: Mit kell tudni aratáskor, hordáskor és esépléskor a légitámadásoktól várható tüzeveszély elhárításáról.

3.45: Magyar zeneszerzők felőrája. A Rádiózenekart vezényli: Rajter Lajos. Közreműködik: Megyesi Pál.

4.15: Anasztáz. Vitéz nemes Vörös Gézáné elbeszélése.

4.35: Légierők zenekara. Vezényel: Doroszai Karoly. 1. Deleesko Béla (hangszerelte: Bars-

vári József) Induló és keringő a „Magyar sasok” című filmből; 2. Buday Dénes (Hangszerelte: Barsvári József): Száz esőkos forró valcer; 3. Vasady Béla: Toborzó.

4.55: Hírek.

5.00: Beethoven: Egmont — nyitány (szimfonikus zenekar, vezényel: Mengelberg).

5.10: Akiket mindig szívesen hallgatunk. Juhász József csevegése.

5.20: Magyar nóták. Fazekas Mária és Szántó Gyula énekel, kíséri: Farkas Béla cigányzenekara. Fazekas Mária számai: Darázs Miska: Erik a búzakalász (Csajághy verse); Kimegyek a zöld mezőre, aratnak; Rászállott a vadgalamb (népdalok); Mosonyi Mihály: Felleg borult az erdőre (Tóth Kálmán verse); Balázs Árpád: Rózsabokor a domboldalon (Petőfi verse); Dankó: Egy cicakét cicá; Szántó Gyula énekszámjai: Akom Lajos: Mikor téged szerettelek (Csizmadia Erzsébet verse); Morvay Károly: Sötét felhők tornyosultak (Keresztes Mihály verse); Népdal: Horthy Miklós udvarában; Lévyay Andor: Szamos vize ott kanyarog (Szigety József verse); Népdalok: Temetőben láttalak meg legelőbb; Százados úr sejtjai.

5.50: Nacionálista újságírás 1920 óta. Marschalkó Lajos előadása.

6.05: A pénz nem boldogít. Vigjáték három felvonásban. Irta és rendezte: Vaszary János. Személyek: Nagypapa — Csontos Gyula; Mancsi, unokája — Marató Lili; Amália kisasszony — Vaszary Piri; Bernát, komornyik — Bilfesi Tivadar; Aliz — Árpád Margit; Edit, lánya — Tahy Anna Mária; Feri, fia — Somogyvári Rudolf; Házmesterné — Simon Maresa; Védőnő — Romváry Gertrud; Koesis — Maklári János; Igazgatónő — Dinnyéssy Juliska; Klári — Tamási Mária; Magda — Kiss Anikó; Kertész — Kiss Lajos; Rendőr — Kozma Andor. Közvetítés az Andrassy Színházból.

1. felv. után kb. 00.00: Hírek. 8.20: Hangképek a vasárnap sportjáról. Beszél: Puhár István és Deseő Dezső.

8.40: Kolozsvári művészek a mikrofon előtt. A Budapesti Hangversenyzenekart vezényli: Vaszy Viktor. Közreműködik: Mészáros Erzsébet, Páka Jolán, Sikolya István dr., Horváth József. Rendező: Böhm László.

9.40: Hírek, löverseny és sporteredmények.

10.10: Hírek német nyelven.

10.20: Szórakoztató muzsika. 1. Suppé: A szép Galathea — nyitány (Drezdai filharmonikusok, vez.: Paul von Kempen); 2. Buttkay: Ezüst sirály — Hová, hová (Tamás Honka és

Udvardy Tibor); 3. Lehár: Vig-özvegy — Vilja dala (Szilvási Margit); 4. Rossmann: Taran-tella (Berlín állami opera zenekara, vez.: Wolfgang Beutler); 5. Sztójánovics Jenő: Ninn — bordal (Csóka Béla); 6. Melichar: Kacagó keringő (Erna Sacké); 7. Pizetti: Kikötőben — szvittétel (E.I.A.R. szimfonikus zenekar, vez.: Ferrero); 8. Sevilla: Az én lovagom (Mercedes Capisir); 9. Kreuder: Ahol te jársz — film-dal (Herbert Ernst Groh); 10. Martiny Lajos: Szeretnék szántani (Szabolcska verse) Horváth-együttessel; 11. Haentschel: Közönm (Rosita Serrano); 12. Fazioli: Kisa egerek diszmenete (Templim-zenekar); 13. Dostal: Szervusz Bécs — dal-egyveleg (Paul Hörbiger); 14. Bolváry Ferenc: Virágának a lila orgonák (Rácz Vali); 15. Olbrich: Rovena (hegedű, Mario Traversa); 16. Schaeffers: Marietta (Rudi Schuricke); 17. Huszka: Bújdokolya járok (Endrődi verse, Horváth József); 18. Monti: Csárdás (Pátria zenekar); 19. d'Ambrosio: Manók rondója (Archi di Ritmi és E.I.A.R. zenekar, vez.: Callino); 20. Schultze: Három piros róza (Lale Andersen); 21. Buday Dénes: Hej fellegek (Babay József verse, Sárdy János); 22. Heuberger: Fjféli barangszó (hegedű: Heintz Huppertz); 23. Mayer: Altató dal (Liszt Nándor verse) Kelly Anna.

11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 288.5 m.

8.30-9.00: Hírek német, román, szlovák és szerb nyelven.

5.00-5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

KISÉRLETI ADÓÁLLOMÁS

415.5 méteren

3.00-4.00: Gondfűz derű.

KASSA

7.00-8.30: Budapest I. műsora.

8.30-9.00: Budapest II. műsora.

9.00-12.20: Budapest I. műsora.

12.20-12.35: Hírek és heti beszámoló.

12.35-1.00: Mórnyé Szakmáry Magda énekel: 1. Schumann: a) Provánszi dal, b) Jón, c) Reggel; 2. Volkmann: Csalogánydal; 3. Richard Strauss: Alázat; 4. Kurucz: Egyedül a tengerrel; 5. Lányi Viktor: Altató; 6. Rékai Nándor: Miért kacag; 7. Vaszy Viktor: Tavasz elé.

1.00-5.00: Budapest I. műsora.

5.00-5.25: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven Budapest II.-ről.

5.25-végig: Budapest I. műsora.

Déliab

Nők éneke a költőhöz

IRTA: RAINER MARIA RILKE

Ned, ez vagyunk: kinyí minden feled,
mert boldogság vagyunk mi legkivált.
Mi egy állatban vér volt és setét,
szózá beannunk lélekké és kiált,
mint lélek. És hozzá kiált, beszél.
Te az arcodba légyan fölveszed,
mint tájat: minesen benne szenvedély.
S ezért ezt lísszük, hogy nem is neked
kiált ez itt. Am, mondd, van-e nekünk,
kíhen mi így egészen elveszünk?
Tudánk-e máshon, jobban, szebben éni?
Mivélünk stinólk a végtelen.
De légy te száj, hogy halljuk is zenéni,
te Mlnket-Mondé légy te: légy jelen.

KOSZTOLÁNYI DEZSŐ FORDÍTÁSA

Esik az eső

IRTA: BIBÓ LAJOS

I.

Zsófi leakasztotta a szilkét a kerítésről, azután visszafordulva, elnézett a bodzás irányában, hogy nem jön-e már a gyerek.

Nem mutatkozott.

Harmodik hete esett. A szitáló köddé sűrűsödött pára nyirokban csurgott szét a földeken. Az ég aljáról darab fellegek indultak el fölfelé a közelebbi utakat keresve, alig toronymagasságban robogtak tovább az elnéptelenedett földek és törpe tanyák felett.

Zsófi, az asszony tüzet rakott a kemence előtt a kattanba, majd eligazította a csutkát a paraszak felett, öntött a bográcsba.

Négy óra felé járt, odakint esteledett, megjött a gyerek is. Az arcát rozsdás-cörörsre csipte a hideg eső, holott már sipkában volt s a két nagy csizma is meg-lehelősen állta a vizet. A palatábla meg az irka előkerült a kabát alól és letévedt a szubólra. Kétszer-háromszor eldörgölte kabátujjával az orralját, amíg kiért, hogy szabadabban szipoghasson, mert a hűvös eső alaposan átmedvesítette a vastag felöltőt. Persze nem szólt, mindössze nekitámaszkodott a falnak és nézte a tüzet.

— Eriggy más, — szólt oda később, — ódd el legalább a kisbornyút.

Péter átnyúlt a pitvarajtón, kinyitotta és az eresz alati lépkedett körül-köre.

Péter eloldotta a borjút a jászoltól.

— Na, na — mondta komolyan és megvakarta a tehén nyakát, mert az nyugtalankodni kezdett. Ekkor hallotta, hogy az anyja szólítja. Kiment és a két körül zavarásztta egy darabig a borjút. Eltört rajta vagy két csutkaszarat, mégsem boldogult. Amikor látta, hogy haszontalanul vergődik, abbahagyta s most már a sáron szaladva keresztül, megállt a pitvarajtó előtt.

— Édös kijátott? — kérdezte.

— Eriggy csak be, szülednek van már mögen valamí baja.

A gyerek visszafordult, esizmájáról lerugdalta a kaparón a sarat, azután bement a házba. A szüle bekötött fejével, mintha csak az imént pihent volna le, ott feküdt az ágyon. Hallhatta, hogy a gyerek bejött, mert száraz karjával kinyúlva a dunna alól, igazított valamit a keszkenőn. Nyöszörgött, nyögve sóhajtott néhány szót, de Péter ennyiből kivette, hogy az apjával akar valamit.

— Aszonta, — szólt odakint az anyjának, — hogy kügyye be, édös, apámat.

— Az ördögök kössék hátra az apád sarkát, — dokogott az asszony, miközben bement. Az ágy mellett, egészen közel hajolt a beteghez és hangosan kérdezte:

— Fölvessem?

A beteg nemet intett és vizet kért. Bizonyosan más akart még az előbb és most, nem törődve azzal, hogy az asszonyt foglalatosságában zavarja, meggondolta magát, hallgatott, sőt, ahogy ivott, nyomban rá be is fordult a falnak. Zsófi visszatevette a poharat az asztalra, azután szóllanul kiment.

II.

Mihály, az ember a kanálsnál befordult a tanyának és letérve a csapásról, keresztülvágott a szántáson. Így közelebb érte el a dűlőt, amelyen azután könnyebben haladt, mert a sár, a múlt hét óta csakugyan nagy volt.

Sötétes volt, mire a tanyába ért, de azért a kutya az úton fogadta s szűkölve szaladt is már befelé megkaparni a pitvarajtót, hírül adandó, hogy ilthon a gazda.

— Aggyon Isten — lépett be Mihály és betette maga mögött az ajtót. Leült az asztalhoz, lassan előbbre toltta maga előtt a poharat, azután felnézett.

— Öttek? — kérdezte.

Az asszony nem felelt. Mihály előkotorásztta a mellényzsebéből a masinatartótól.

— A tehénnek tököst nem köllött volna... — szólt.

Az asszony már kín volt, a padkán a gyerek ébredezett.

— Ittak — mondta és elhallgatott.

Mihály most a pipán hüvelykjével felpattintotta a szelclőt, mutatójával lenyomta a paraszat és várakozva az ajtó felé nézett. Az asszony jött, hozta a tálban a vacsorát, meg egy tányért a gyerekeknek. Szó nélkül letette az ételt az asztalra.

Mihály felállt, hirtelen indulat fogta el és gyenge szédülést érzett. Az asztalt egy kereset meglökte, éppen ezért, szilárd, nehéz léptekkel indult az ajtó felé. Az istállónak tartott, mert noha bizonyosra vette, hogy a jószág csakugyan nem evett, előbb körül nézni. A belső jászol üres volt, a tehén feküdt.

Gyengén megrúgta.

— Arrébb te! — biztatta.

A tehén nem mozdult.

Mihály érezte az állat forró lehelletét, most már némi indulattal rágott felé.

A tehén nehéz teste megemelkedett, azután felúton visszazuhant a földre. Mihályon először a hideg, azután tűz futott át. Elbődült és a lánchoz kapott. Eppen jó

helyre, mert keze beleülközött a tehén lábába, amelyen át volt csavarodva a lánca. Most már tudta, hogy a láb törött, a tehén oda van, itt már nem segít a magasságos égbeli Isten sem. Ordított és hirtelen felgyúlt vihártól meglátorodott.

Amikor kirohant, belévägta fejét az ajtófélfába. Érezte, hogy megvrezte magát, s most már egészen megvadult. Fergeleges, vészjósló kiáltással zúdult ki a sötétbe, neki a gyerekeknek, aki éppen akkor ért oda.

— A lámpát, hé! — ordított szétvetett lábakkal az ajtóban. Az asszony hátrafordult, az ura arcára nézett és az elborult szemekből megérezte a veszedelemet. Az asztalhoz szaladt, felkapta a lámpát, így ment előre, utána az ember, leghátul a gyerek. Amikor kiértek, a tehén fájdalmas, nagy, vizes szemcivel a világosság felé fordult. Szarva nekifeszült a jászol szélének, az eltörött láb lógott lefelé a láncon. Mihály a falnál eltakarította a szalmát, a széles hasadéknál alányúlt a hidlásnak és felszakította a deszkát. Azzal nyúlt a tehén alá.

— Arrébb te! — hörgött veszett erőlködéssel és abban a pillanatban, ahogy a tehén bögre leereszkedett, a karikáról lekasztotta a láncot.

A törött láb megszabadult.

A gyerek a lovak közé állt, hideg rémülettel csodálta a szörnyű csapást. Mihály arcán a verejték összefolyt a vérrel. Álltak dermedt döbbenettel és nézték a tehenet. Sokáig hallgattak.

— Ej, Istenem, jó Istenem, — sóhajlott az asszony és indult a lámpával. — Eriggy, kicsikém, — tuszkolta maga előtt a gyereket és szíve felengedett a nagy gyászban, amelyet sirásra hajló keserűségében érzett.

Zsófi letette a lámpát az asztalra. Mihály leült. A gyerek az öregasszony felé pislogott, csak a rémületet érezte meg az egész esetből, meg azt, hogy a tehénnek csakugyan eltört a lába.

Zsófi a gyerekekkel odmaradt a kemencénél és leült vele a padkára. Nézte Mihályt és látta, hogy az csak ül és bámul bele lélek nélkül a levegőbe. És haragja ebben a pillanatban egyszerre felengedett. Oktalanul mérgeződött, amikor a gyerek előtt kifakadt ellene az elmaradásával. Mert Mihály, akármilyen otthonülő is volt, mégis csak ember, a gazda, hát annyi igazán megillette, hogy átnézzen néha kevés időzésre a szomszédba. A tehén akkor is eltörte volna a lábát, ha ilthon tartózkodott volna.

Ezenvaló gondolatain egészen megengyhült és odalépett Mihályhoz.

— Bánt, — kezdte, — hogy ennyire emészti kigyelmed magát.

Az ember rátekintett. Beszél, aztán nem tudja mit. Három év is belelelhetik, amíg a szerencsétlenséget kiheverik.

— A magad gongyával töröggy — mondta komoran.

Zsófi előrébb óvakodott a szavával.

— Nem azér szóltam, na. Másér.

Mihályt meghökkentette a hangja.

— Másér?

— Másér. Merhogy együtt van az egész. Az ember szíve alatt hirtelen meglódult a vér.

— Micsoda?

Zsófi ajkán mintha mosoly játszott volna.

— Hát a pénz, amit a fillérből összeraktam. Aztán, ha mögölrásná, tán ki is gyünne belüle egy jó tehén ára.

Mihály bensője megreszketett. A remegés nyomán meleg ömlött el. Lehetséges volna? — fűtött át rajta. Hiszen, ami igaz, igaz, maga is fogához verte mindig a garast, de hogy az asszony a jószágával meg a gondosságával még ebbe is rálicitáljon, hát ezt igazán nem gondolta volna.

Az közben már hozta is a tiszta szoba sublóljából a teménlelen aprópénzt.

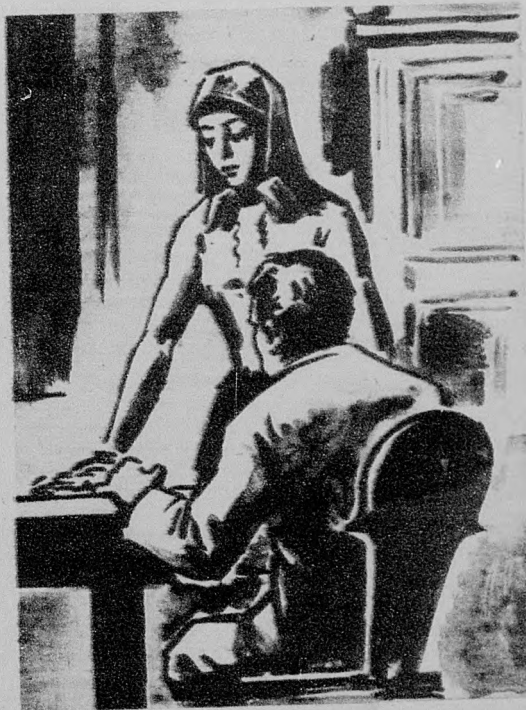
— Itt van nő! — tette le az asztalra.

Mihály szédülten nézte a rakást. Ora is belelett, amíg megszámolta.

— Annyi ez — mondta akkor. —

Eppén egy jó tehén ára. — Ut mön. Marcsát szögényt meg Presztovszki röggel levágja.

Ebben a pillanatban ismét látták képzeletben fájdalmas nézésével a törött lábú tehenet. És megengeszlelődött búval így álmodták át az éjszakát.

Hol a boldogság. Sorai arról beszélnek, milyen nehéz az elvált asszony élete. Nem Maga volt az oka a válásnak, s most mégis úgy érzi, jobb lett volna tovább eltartani a munkakerülő férjet, mint így, „egyedül járni”. Pedig, ha életének ezt a nehéz szakaszát befejezte, kár visszasírni. Huszonhat éves asszonynak nincs miért kétségbeesnie. Dolgozik, tisztességesen keres, tehát élete nem kitöltetlen, nem unalommal telt. S ha nyugodtan, emelt fővel jár, meglátja, megismerhet még olyan embereket is, akik az elvált asszonyban nem a szabad prédát keresik, hanem benéznek a nagy és nyomorú tragédia mögé s megtalálják a szeretetre, igazi oltalmazó férj után vágyó asszonyt is. Akkor aztán átadhatja magát az álmódott boldogságnak, s együttes munkával, együttes örömmel felépítheti igazi otthonát.

Lia. Kérdésére egyedül csak Maga válaszolhat. Éreznie kell, komoly-e a férfi kérése, sőt könnyen próbára is teheti. Remélhetőleg ismeri családját is és jár a házukhoz. Ismétlje meg kívánságát szülei előtt s ha azok is megismerik és jónak látják, lehetetlen, hogy tréfából kérné meg a kezét. Ugy látszik, inkább saját érzéseivel nincs még tisztában. Jobb volna várnia, míg kissé érettebb lesz. Mindenesetre erősebb ítélőképességű leány gyorsabban átlátja a helyzetet.

Kérem kedves olvasóimat, levelükre mindig írjanak jeligét, nevet és címet, mert enélkül a levélre nem válaszolhatok. Magánlevelet nem írhatok.

De ilyenkor a szülők vagy közeli hozzátartozók segíthetnek a tapasztalatlanságon.

Katia. Érzem, nehéz körülmények között él, szegény kis leányom s különösen első számú panaszja miatt sajnálom, mert az ádátlan családi élet bélyegét nyom a fiatalok lelkére. De második panaszát már nem tudom elfogadni: édesanyjának nemcsak joga, hanem kötelessége is, hogy vigyázzon Magára. Nem veheti tehát rossznéven, ha tudni akarja: merre s főképpen kivel jár? Ezért csak megcsókolhatja agyondolgozott kezét s teljes bizalommal, hálával kell lerónia aggodó szeretetének ellenértékét. Látja, nem hiába féltette a gondos anyja; harmadik panaszából tisztán láthatom, hogy csodálatos ösztön vezette őt: nagy családától, szenvedéstől akarta megőrizni Magát. Mert bizony egy fiatal leány életében igazi csapás, ha tudta nélkül nős emberbe szeret bele. Dicséretére válik, hogy nem akar családi életet rombolni és le akarja küzdeni érzéseit. De ezért nemcsak dicséretet érdemel, hanem kitartásra is buzdítanom kell. Hálát kell adnia a jó Istennek, hogy idejében megnyílt a szeme és látja, milyen boldogtalanná tehet egy asszonyt a leikiismeretlen férfi. Ha törőtenesen csakugyan elválna az az úr a feleségétől s Magát venné el, éppen így járna: talán pontosan akkor hagyná el, mint első feleségét: első gyermekük születése előtt. Meneküljön tőle s ha más képpen nem teheti, kérje meg édesanyját, hogy séta kedvéért menjen el Magáért esténként. Higgye el, neki is jól esne egy kis szabad levegő, s Maga is nyugodtan, békeségben mehetne haza, nem kellene aggódnia, hogy ez a rossz ember újra megkörnyékezi és felkavarja a nehezen lefojtott érzéseket. Segítse a jó Isten, kedvesem. Támazkodjék jó anyjára. Benne megtalálta oltalmazóját s ő majd átsegíti mostani szomorúságán is.

Veronika. A levelekre csak érkezésük sorrendjében válaszolhatok. Így legjobb akarattal sem tehetek eleget sürgető kívánságának. Válaszom azóta már nem is időszerte. Kérdésére különben is csakis ügyvéd, vagy az előjáróság adhat érdemleges és megnyugtató felvilágosítást.

Háziasszony. Attól félek, túlságosan gyáva s az életől remegő, különben egy pletyka nem dálna fel ennyire a lelkét. Ha boldogulni akar, kedvesem, nézzen szembe emelt fővel a rossz emberekkel s mutassa ki, hogy nem törődik véleményükkel, mert különben elgáncsolják a jövőben is. Ha a magam szívérrel hallgatok, csak azt mondhatom: ne hagyja el szüleit, ne meneküljön mostani munkakörétől, hiszen ez megélhetését is jelentené. Az élet rövid s különösen ma olyan fergeg zúg felettünk, hogy sejtetni sem lehet: ki éli túl. Ilyen időben szeretteink elhagyni sokkal keservesebb, mert nem tudhatjuk, találkozzunk-e még velük? De ha mindenképpen menni akar, s jó szülei is méltányolják ezt a kívánságát, Putnokon és itt, Budapesten is van kitűnő iskola. Budapesten az Amizóni intézetből (Amerikai-út), Putnokon pedig a Női Gazdasági iskolától kérjen felvilágosítást. Ha aztán a szíve továbbra is elsurgeti hazulról, menjen és próbáljon idegenben boldogulni. De érzékenysége mindenütt nagy gátlója lesz, ezt előre érzem.

Nefeles. Három-négy esztendő a mai korban szinte tízszeresnek számít. Ha addig nem kell döntenie, igazán rengeteg ideje van érzéseit tisztázására. Várjon és ne hamarkodjék el semmit. Mindent kialakít az idő.

Gabó. Édesanyjával beszéljen a dologról s vele együtt vizsgálja meg a szívét. Valószínű, hogy a kétféle húzó érzések egyikhez sem fűzik igazán. Várjon, míg olyan férfi jön, akihez mások megkérdezése nélkül, habozás nélkül feleségül óhajt menni.

A S
elkész
gondo
stran
ezzel
napja
mind
munk
felmu
fonto
nyom
reng
ami
nyéh
Mind
nak
fűrd
stran
nyib
ratta
fogá
mind
lélhe
Ké
hoz
hogy
ban
meg
légt
rozá
nyá
nyó
kell
lön
tásk
run
Igaz
felte
abb
niók
virá
ból
lád
szül
füre
szín
a s
vag
szü
is.
vez
kés
bás
eső
elő
nag
öss
me
elő
zük
tün
szü
ak

Nőkről a nőknek

Irja: Hattyasy Katalin

A STRANDHOLMIK

Elkészítése nem nagy gondot ad az idén, bár a strandolás, illetőleg az ezzel együttjáró üdülés napjainkban, amikor mindenkinek fokozott munkateljesítményt kell felmutatnia, kétségkívül fontos. A szalonokban nyoma sincs annak a rengeteg új holminak, ami az előző évek idejéhez hozzátartozott. Mindenki kifogástalanul találja a tavalyi furdóruhát, shortot, strandkabátot s amennyiben a legjobb akarral sem lehetne ráfogni ezekre, hogy kifogástalanok, körülnéz mindenki az otthon fel-lelhető anyagok táján.

Kétszemes furdóruhához oly kevés anyag kell, hogy ezt rongyoszsákunkban kutatva, könnyen megtalálhatjuk, hiszen azelőtt diványpárnámontírozáshoz is vettünk anyagi anyagot, ami egy modern úszodresszhez kell. Más kérdés, ha külön szoknyát, bolerót, táskát és cipőt is akarunk hozzá csinálni. Igaz, hogy ezeknek nem feltétlenül kell ugyanabból az anyagból lenniük. Egy-egy régi, szép, virágos függönyanyagból sokszor az egész család nőtagjai számára készülhet strandholmi. A furdóruhának feltétlenül szántartónak kell lennie, a strandkabát, szoknya, vagy boleró azonban készülhet festett anyagból is. Régi, ráncos, úgynevezett parasztszoknyából készíthetünk újabb szabásút is, ha a ráncokat esőkkentjük, a szoknyát elől végig felvágjuk s nagy gombokkal tartjuk össze a kemény övrészt megmagasítjuk, esetleg elől ékalakban felhozzuk. Ingblúzt viselhetünk hozzá, fehérret vagy színeset, ez mindenkinek akad.

Négyrészes, esikós strandkosztüm (Bécsi modell)

Olvasóink alakítási ötletei

(Bója Lenke rajzai)

KÖZÖLJÜK OLVASÓINK ALAKÍTÁSI ÖTLETEIT

Találtam a padláson egy ócska vacaknak hitt, frész-színű szőnyeget, kimosattam, befestettem barnára s a halinaszerű anyagból varrtam magamnak vállra akasztós táskát, amit sárga bőrrel szegélyeztem s készítettem az anyagból egy telitalpú sportcipőt is. Ha már a cipőnél tartok, elmondom azt is, hogy van egy fekete antilop telitalpú szandálcipő, ami így született: régi cipőm felsőrészét lefejtettem, csináltattam könnyű fenyőfából fatalpat, a felső részét rászegeztem, az oldalait bevontam régi bevásárlótáskám bőréből és műgumitalpat szegeztem rá. Természetesen az egész munkát gondos precizitással végeztem, de jól sikerült. Nem mondaná senki, hogy nem valamelyik belvárosi üzletből került ki.

Beküldte Oltványi Ferenéné Budapest

Régi szürke és még régibb kék ruhámból hoztam ki a következő kombinációt: A blúzrész elől a deréktól felfelé rejtett gombolású, nyakhoz simuló, gallér nélküli befejezéssel. Fent elől és hátul a blúزرész fele, valamint a két hosszú ujjá szürke. Deréknál kék a szoknya, elől ékalakban húszcentis szürke betoldás van, itt vannak a bevágott zsebek s ettől kezdve leig kék a szoknya, de innen már kissé harangszabású. 1. rajz. Másik alakításom: annyi nyersszínű selymem volt, hogy egész ruha nem tett volna belőle. Vettem zöldszínű, mintás selymet (maradékok) és a kettőből a következő ruhát varrattam: síma felsőrészű, gloniszoknyás ruhának készítettem el a nyersszínű selymet. Csak hogy a szoknya alja mintegy 30 centiméter szélességből, zöld selyemből készült alul s a lefelé kissé bővülő ujjakat is körülbelül 25 centiméter széles csík egészíti ki, könyökök alul. A felső rész elől ékalakban kivágott és a zöld selyemből kis mellényrész és gallér van rajta. Nagyon mutatós összeállítás.

Beküldte: Berenyesy Olga Budapest

2. rajz. Piros és búzavirágkék santungból állítottam össze a következő ruhát, saját tervem szerint: bő szoknya, elől síma résszel, oldalt harangszabással, a két rész találkozásánál két oldalon egy-egy bevágott zsebbel. A szoknya kék anyagából villaalakban felszalad egy rész a piros blúzra, egy-egy piros gombbal fogtam oda a két ágal. Háromnegyedes, elég bő ujjá van a ruhának, ez már ismét kék anyagból, de piros mandzsettával. A közelökön egy-egy kék gomb van. A magasán csukódó piros blúzrészre kis kihajtott gallért varrtam. Piros masnikat lehet ehhez az összeállításához hordani a rövid copfokban. 3. rajz. Másik alakításom: fekete krepszatén ruhámat ezúttal a matt oldalán használva lefelé bővülő szoknyának szabattam át. Rózsaszínű anyagomból franciás blúzt varrattam hozzá éspedig oly módon, hogy az ujjakig kimenő s a blúz feléig leérő nagy gallérra körül üjnyi széles fodrot varrtam s a nagy gallér két sarkába elől rózsaszínű masnikat tettem, ugyanolyant amilyet a hajamba szoktam tűzni hozzá.

Beküldte: Szalkay Nelli Kassa

Nemrégiben előszedtem egy régi, gyárilag kötött ruhámat és pullovert készítettem belőle, természetesen gondos eldolgozással. Nyakára, ujjára, derekára úgy helyeztem el az anyagot, hogy úgy hasson, mintha simafordított eredeti kötés lenne. Jól sikerült és megspóroltam vele néhány száz pengőt. A multkor a Király-utcában véletlenül felfedeztem szürke flanellanyagú portörülököt. Rögtön tervezgettem, kalkuláltam és vettem öt nagyobb törölt, 45 pengőért. Varrtam belőle egy jó kis házi ruhácskát, aminek nagy hasznát veszem. Régi, kifakult függönyhélésből készítettem óvóhelyruhámat, praktikusán, zsákszerűen varrva, hosszú, japánzabású ujjakkal, a végén gumival behúzva, a derekán és a nyakánál zsinórral. Az uram puplin ingéből szép ingblúzt kreáltam. Neki régi, megunt inge volt, nekem új és nagy örömmel hordom.

Beküldte: O. F. né Budapest

Nyár derekán

is készül még néhány alakítás, friss ötletek alapján, elvéve egy-egy új ruha is. Körülnéztünk a szalonokban: mire készülnek, milyen megrendelések vannak?

Az a bizonyos, sokat hangoztatott fiatalos egyszerűség, ami eddig csak vonalakban dominált, most már érezhető az anyagok terén is. Ugyszólván láthatatlanokká váltak a komoly anyagok s helyükbe könnyebb minőségűek léptek. Nyárra ez is megteszi, s egy-egy műsantung fehér ruha kétségkívül szellősebb, hűvösebb, mint a nehéz, tiszta selyem santungból készült. A magyar santungok minőségben, szépségben, tartósságban egészen elsőrendűek. Az emprimék között már sok műrostos akad, de ha ezek tisztítását szakértő kézre bizzuk, vagy ha már házilag mossuk, a mosásnál igen gondosan járjunk el, nem csavarjuk, nem nyomkodjuk az anyagot, hanem csak mintegy keresztülpréseljük rajta a habot s utána csuromvizesen tesszük ki száradni (nem napra!) — a műanyagokkal sincs baj.

A díszítő elemek között nagy szerepe van a fehér és színes farkasfognak, ez kitűnően illik a bőszoknyán, pruszlikos fazonokhoz, de meglepően szép díszé néha az egyszínű, komolyabb selyemruháknak is.

A kötényruhák népszerűsége mindaddig tart, ameddig a kényyszerű alakítások divatja. Olyan megrendelő hozott két régi ruhát az egyik belvárosi szalonba, azzal, hogy csináljanak belőle új kötényruhát, akinek eddig rendszeresen ezekre rúgott havonta a szalónszámlája. Sötétkék és cseresznye-piros volt a két ruha s a következőkép alakult: a sötétkék ruha felső része, kis kihajtós nyakkal teljesen megmaradt, valamint szoknyájának hátsó része is. A cseresznye-piros nehéz esésű, jersey-selyem anyagból készült a kötény, amely egyuttal a szoknya előrése, két zsebbel, felszalad a derekrész feléig s itt két kantárra oszlik, ezek aztán a háton keresztben futnak, a kötény-szoknya pedig esokorban végződik hátul a derekon. A két szín rendkívül jól hat együtt.

Aminthogy tavasszal feltűnően sok férfiruhából készült kosztüm, most, a nyári kosztümmökhöz és szoknyákhoz ugyancsak sok férfiingből készül blúz. A már viselt, rendszerint helyenként kopott férfiingekből a szabásnál ügyesen ki lehet kerülni ezeket a részeket s vadonatúj blúz születik belőlük. A zseb nemcsak ruhákon, hanem blúzokon is divat, de míg eddig igen sokszor nagy monogrammot helyeztek el a zseben, esetleg a gallér kihajtóján, vagy az újjakon, most az ingblúzokba elől szabályos kis férfimonogrammot hímeznek és apró férfiing-gombok varrnak rá az eddigi nagy gyöngyházgombok helyett. Igaz, hogy ebben is van valami kényyszer-divat, hiszen gyöngyházgombokat nagyon nehezen lehet kapni.

Igen édes dirndlit láttunk az egyik szalonban, piros vászonból, a szoknya alján két sor színes parasztszalaggal. A modellhez hozzátartozik a hajba való, parasztszalagból készült csokor is.

Semmi sincs ok nélkül. Ezt bizonyítja az is, hogy az empriméruhák szoknyáján igen gyakran körbefutó csipkefodor van az aljától vagy húz centire. Az alakított, vagy két darab maradék anyagból készült ruhák ugyanis megkivánják ezt az ötletes és kétségkívül mutatós toldási lehetőséget.

A műkötény is divatos, vagyis az empriméruhákon csipkéből kikörvonalazott kötény, vállátvetőkkel, hátsó megkötővel, zsebbel, mindennel. Mindez csak csipkéből. Párizsban százzszámra készülnek a szép, mutatós, franciás papírszalmából csipkefonással készült kalapok, amelyeket még virággal, fáttyollal is díszítenek.

Fekete tultrupa a felső rész fehér csipkefórával, japánbaszabott újjakkal. Körbe húzott szoknyával és piros övvel

Egészen sötét fekete felsőrészszel, szintén japán újjakkal, a szoknya húzott, fehér alapon fekete-piros mintás és fekete csipkefórával.

(Bója Lenke rajza)

Szabadtéri színház Tiszafüreden

Irta: Diószeghy Miklós

Nyári barangolásomban Tiszafüreden találkoztam a legfurcsább társasággal. Egy kézzel trott plakátra lettem figyelmes, amelyen ez állott:

Színház a gazdakör udvarán

EZ ÜST S IRÁLY Operett 3 felvonásban
Helyárak: 50, 80 fill., 1 P.

Bizonyosan valami műkedvelői előadás lesz, gondoltam magamban. De már be is fordultam a gazdakör udvarán, ahol az udvaron egy nyitott színpad állott, amelyen éppen próbáltak.

- Műkedvelők? — érdeklődtem az egyik fiatalembernél.
- Dehogynis kérem. Mi hivatásos színészek vagyunk. Épp itt jön az igazgatónk.

Borotvált arcú, bozontos hajú, komor férj lépett hozzám:
— Szakáll vagyok.
— Milyen városokban játszanak?

Ebben a pillanatban hátravetette magát s olyan kacagásba kezdett, hogy ez még u színpadon is hatalmas lett volna.

- Hahha, városba! Mi, kérem, még soha nem játszottunk városban. Falusi színészek vagyunk. Nemrég Dorogon, azelőtt Abonyban játszottunk. Rendesen Békés megyénél kezdünk, úgy megyünk előre. Még vasúti költségre sem telik, tehát parasztszekereken baktatunk a porban a legközelebbi községig.

- Szóval, mint a régi nagyok, ckhós szekereken...

- Ha még ekhónk lenne uram! De még az sines!

Amint beszélgetés közben körülnézek, észreveszem, hogy csupán három sor pad van, egyébként üres, gyepes udvar a nézőlér. Szakáll direktor meg is magyarázza:

- Kérem, nekünk az állóhely — üzlet. Az ötven filléres jegyek. Az intelligencia a legtöbb helyen lenéz bennünket. Kicsinylik nemes főrekeveinket. De a gazdaemberek azok nagyon szeretik az operettet. Az állóhely lele van.

- Miért nem a belső teremben játszanak?

- Szobába nem megy a gazdaember. Mi állandóan szabadtéri előadásban játszunk. Ha esik, nincs előadás.

Egy fiatal lány lép hozzám és ezt mondja kedvesen:

- Szakáll Böske vagyok, a szubrett.

Nézem a tiszafüredi szubrettet. Halározottan kedves jelenség.

- Hogy bírnak megélni, hányan vannak?

A szubrett mosolyogva magyarázza:

- Tizenötön vagyunk, de ebből hét tag a Szakáll-familia tagja, tehát egy család. Ha jól megy, harminc pengő is beveszünk egy nap és ez már szép pénz, kérem, meg lehet betölte étni. Csak a lakás rettentő drága itt, Tiszafüreden...

- Mit kérnek egy szobáért?

- Rettenetes. Tíz pengőt egy hétre.

Eszembe jut, hogy a pesti operettszobrettek milyen gyönyörű lakásban laknak s ez a kis tiszafüredi Bob herceg, mint valami rémítő dolgot emlegeti, hogy negyven pengőt fizet egy hónapban hajlékért...

Nyurga fiatalember jön:

- Galambos, tánckomikus.

Itt a bemutatkozásnál bemondják a szerepkört is.

Galambos úr megszólal:

- Drága igazgató úr, tessék elmondani a szerkesztő úrnak a hosszúpályii esetet.

A direktor arca derűre nyílik és boldogan magyarázza:

- Hát ez igen, az nagyszerű volt. Tetszik tudni, Hosszúpályiban van egy úriasszony, aki szereti a magányt, de nagyon beteges, este nem megy el huzulról és különben sem bírja a sokadalmat. Hát ez a nagyszerű nő, kérem, színházi előadást rendelt magának egyik délutánra. Senki más nem üll a nézőlérén, csak ő, meg a háziorvosa. Ötven pengőt adott az előadásért. De annyira tetszett neki, hogy a végén megtöltötte még öt pengővel.

Újabb tag érkezik:

- Kemény, bonviván — mutatkozik be ő is.

És máris a következő kedves történetet meséli:

- Azért, kérem, van megértés. Az egyik operettben, ahol huszárcapitányt játszottam, van egy mulató-jelenet. De hát kérem napi 5—6 pengő keresetből nem tudunk bort vásárolni, bizony vízzel mulattunk. Erre egy öreg paraszt vett a kocsmában két üveg bort, behozta a nézőtérre és előadás közben felnyújtotta a rivaldánál a színpadra, mondván: „De hát csak vízzel nem mulatnak. Igyák meg ezt a kis bort. Szívesen adom. Magam is kutona voltam.” Hát tetszik látni, ezek a falusi színészek kellemes pillanatái.

Elbűsültem a furcsa, kedves karavántól. Izgatottan mondták a köszönetnémet, hogy sokat várnak az idén a füzesabonyi szezonról.

en

engőt

pesti
gyö-
s ez
erceg,
dolgot
pen-
haj-

jön:
ncko-

ál be-
is.

al:
úr,
készítő
esetel.
lerüre
agya-

nagy-
tudni,
egy
eti a
teleges,
ról és
soka-
jszerű
adást
k dél-
m ill
meg a
engőt
e any-
ogy a
g öt

án —

5 ked-

meg-
ettben,
ját-
elenel.
5—6
adunk
vizzel
öreg
nában
néző-
n jel-
a szín-
e hát
atnak.
bort.
um is
letszik
nészek

i, ked-
ióttan
ésnél,
idén
l.

Megint egy-

ajánlat: Finom márkás
külföldi porcellánt

A divatcsarnokból!

IRTA: MAREK ANTAL

Az összeütközés már Sopronban kezdődött. A pirosruhás, festett hajú hölgy szétterpeszkedett a fülkében, egyik ülésre tette ormótlan szalmakalapját, másikkra koffernek is beillő retiküljét helyezte, a vele szemben lévő ülésre pedig úti olvasmányait dobta rendetlen összevisszaságban.

Ő maga sértődött arccal foglalta el a negyedik helyet, két-ségbeesetten elomolva az átforrósodott fülkében.

Sokan szálltak ma fel a vonatra ezen a pünkösdtáni hétfőn, ott tolongtak a folyosókon, de a hölgy mindezt nem akarta észrevenni. Kettőn már ültek a fülkében, a négy ülést ő foglalta le s hiába álltak meg utasok a fülke ajtajában, a hölgy egy szóval sem mondta, hogy üljenek le, rögtön összeszedi dolgait, csak néhány pillanatnyi türelmet kér.

Nem. A hölgy átadta magát teljesen a gyötremnek, mely ezen az első forró napon megrohanta.

A zsúfolt folyosón három mérnök állt az ajtónál, Soproni diákok voltak valamikor, sok esnyben vettek részt, miközben tömérdek gondot okoztak a soproni rend derék öreinek. Nemrégén hagyták el a főiskola padjait s már mindhárman egy hatalmas vállalat mérnöki karához

tartoztak. Néha egy-egy pillantást vetettek a felig üres fülkére, de egyikük sem szólt. A hölgy nyilván lefoglalta a helyeket családtagjai számára.

Egy pillanat

Ha egyszer eljött, mindegy az neked : sok év-e, vagy csupán egy pillanat : legyen olyan villámrövid, amíg egy tüzes szekér bárkit elragad.

Egy pillanat, mit kaptál, többet ér mindennél : megdiesőül most a láz, a szenvedés, a könny, reménység, mert semmi már többé meg nem aláz.

A gubóban szép lepke álma él, s a barázdába elvetett szemet föld-börtönében is bizsergeti a jövő tavaszról az üzenet.

Hogy soká tartott nyirkos tömlőcöd, s egy villanás érte a jutalom, fel ne ródd : inkább kapj örömmel jussodon : fényen, vígságon, dalon.

Egy pillanat vagy száz év egyre meg : nem sok és nem kevés : éppen elég ahhoz, hogy gyönyörűen kiteljesedj, s önnön tűzedben boldogan elégy!

Egy pillanat, de milyen pillanat! Ez a tied, — nem kapja senki más : úgy hívják ezt, úgy hívják, hogy az élet és úgy is hívják, hogy — feltámadás!

Mihály László

A hölgy elvörösödött s gyors mozdulattal kapta el az utolsó pillanatban kalapját, mert a harmadik úr, aki sze-

Közeledett az indulás ideje, de a fülkébe még mindig nem nyitott be senki.

Végre egyikük felrántotta az ajtót s nem a legbarátságosabban kérdezte.

— Szabad ez a hely? A piros ruhás égnek emelte a szemét és sértődötten vette ölébe retiküljét.

— Tessék — mondta barátságatlanul.

Egyikük beült a fel szabadult helyre.

— Szabad? — kérdezte mogorván a másik mérnök, a szabadon lévő másik helyre mutatva.

Ekkora szemtelenség hallatára már nem is válaszolt a hölgy. Összekotorta ujságjait és maga mellé gyűrte.

A mérnök, aki még kint szorult a folyosón, mézédés hangon beszólt.

— Nagyságos asszonyom, nincs tú a kalapjában?

A hölgy ingerülten kapta fel a fejét.

— Miért kérdi? — rikáesolta.

— Mert ha ráülök a kalapjára, nem akarom, hogy megszúrjam magam.

rinte a vette, ar tett, hog

A há hölgyre még mi utasok vett tu világon

A von alatta, z rekek i vonatna fülkébe

A há kodva ü gyet fig gyakran pes foly

Közbe Jócska fel, am az abla

— La megérke s keres jövök a

Lacl helyzete

— Jó, utána.

A höl nyosan

— Ha szállni, rossz v

Cell fel

— Na vonatra aki az

— Tess Ismerem minden

A höl

— Ez dozva, várva

— De

— mor

vonat végigm denütt

nak át

— A

— Ig gos as

— Jé ijedten

Egyn diadal fülkébe

— N fel La Csak

de az

A h rom n sietve

zet né Nem s

den ki

rinte a fülkébe betolakodott, komolyan vette, amit mondott s gyors mozdulatot tett, hogy az üres helyet elfoglalja.

A három mérnök egymásra és a hölgyre nézett. A kellemetlen útitárs még mindig nem vette észre, hogy az utasok ellenszövét vívta ki, mert nem vett tudomást arról, hogy más is él a világon.

A vonat nekilódult, váltók esattogtak alatta, zöld mezők futottak elé. Kis gyerekek integettek az elszárguló gyorsvonatnak. Néha akácillatot sodort be a fülkébe a szél.

A három mérnök mélyen elgondolkodva ült a helyén. Mindhárman a hölgyet figyelték, amint dédelgette magát, gyakran evett és unottan lapozta a képes folyóiratokat.

Közben elszundítottak.

Jócskán közeledtek már Celldömölk felé, amikor egyikük felébredt, kinézett az ablakon és megrázta társait.

— Laci, — mondta az egyik, — ha megérkezünk Győrbe, te szállj ki előbb s keress meg Magdát, én majd utánad jövök a csomagokkal.

Laci és társa hamarosan átértették a helyzetet és bölintottak.

— Jó, rendben. Laci leszáll előbb s mi utána.

A hölgy szeme megrebbent. Aztán gúnyosan megszóialt.

— Ha az urak Győrben akarnak leszállni, akkor nagyon tévednek, mert rossz vonatra szálltak fel. Ez a vonat Cell felé megy.

— Nagyságos asszony szállt fel rossz vonatra, — esattant fel Gyuszi hangja, aki az értelmi szerzője volt az ügynek. — Tessék csak kinézni. Győri vonat ez. Ismerem a tájat, tíz éve erre utazom mindennap.

A hölgy elsápadt.

— Ez a vonat... — mondta akadozva, — ez Cell felé megy... én Fehérvárra utazom.

— De értse meg, nagyságos asszony, — mondta Gyuszi határozottan, — ez a vonat Győr felé megy. Eszterháznál végigment a kalauz a kocsikon s mindenütt beszólt, hogy a cellicek szálljanak át.

— Akkor...

— Igen, valljuk be férfiasan, nagyságos asszony rossz vonaton ül.

— Jézus Mária! — rikoltott a hölgy és ijedten kezdte összeszedni apróságait.

Egymásra nézett a három mérnök s diadalmas tekintetüket körülhordozták a fülkében. A két utas megértően bölintott.

— Nézd, itt a Rába hídja, — kiáltott fel Laci s kinézett az ablakon.

Csakugyan közeledett egy kis vashíd, de az korántsem volt a rábai.

A hölgy arcán kiült a rémület. A három mérnök boldogan élvezte, ahogyan sietve kapkodta le bőröndjeit és lélekzet nélkül hordta ki a zsúfolt folyosóra. Nem segítettek volna neki a világ minden kincséért sem.

Harisnya nélkül járhat

mert elcsúfító szőrnövését — mely a férfiakra kiábrándítólag hat — a „NIPPON“ japán szőrtelenítő percek alatt, fájdalommentesen eltünteti az areről is! Ida K. úrnő írja nekünk: „Mai napig nem mertem strandra járni, sem harisnya nélkül az utcán mutatkozni, annyira feszélyezett a szőrnövés karomon és lábamon. Minden reményem elvészett, mikor barátom felhívta figyelmemet az Önök szőrtelenítőjére. Ezen pártatlan hatású szer néhány perc alatt eltüntette a csúf szőrszálamait és utána testem sima és bársonyosan üdévé vált.“ Hatásáért felelősséget vállalunk. Eredménytelenség esetén a pénzt visszatérítjük. Szétküldés díszkrét. Ára 4.90 P, két tégely ára 7.50 P. Teljes kúra (három tégely) ára 9.60 P. Megrendelheti: „VALÉRIA“ vegyipar.

Budapest VI., Szondy-u. 22./T. N. 205.

— Biztos, hogy ez a vonat Győrbe megy! — kérdezte tőlük még egyszer, miközben folyt arcán a veríték s mély völgyeket szántott a püderrel telehított, viharvert arcon.

— Egész biztos, nagyságos asszony. Tíz éve utazunk erre. Na, itt a Rába, most megyünk keresztül a hídján.

A hölgy nem vett annyi fáradságot, hogy kinézzen az ablakon, csak azt hallotta, hogy a vonat keresztülcsattog a vashídon. Összetörve állt a folyosón, rá sem lehetett ismerni, annyira megöregeedett.

A három mérnök sietve szedte össze csomagját és ellenkező irányban utat tört magának. Még boldogan látták, hogy a megürült helyekre sietve betódulnak a fáradt utasok.

Mikor a vonat megérkezett Celldömölkre, gyorsan kiszálltak s a távból nézték, ahogyan a hölgy leszállt a kocsiból, csomagjait az utasok segítették le. Aztán körülnézett, szívéhez kapott, sikoltott egyet, majd rémületen dobálta vissza csomagjait a vonatra. Közben körülnézett, úgy látszik, őket kereste, de akkorra már a három mérnök túl volt hetedhétországon.

MEGVÉTELRE KERESSEM A

HERDRES LEXIKON
Encyclopädia Italiana
GRANDE LAROUSSE

LEGUJABB KIADÁSÁT.

Ajánlatok e lap kiadóhivatalához küldendők „Lexikon” feljére

az olvasó rovata

LEVELET KÉRNEK :

Varga Miklós őrv. Tp. 788.
Morvai Miklós honv. Tp. 213.
Borbély Miklós tiz. Tp. P. 424.
Németi József honv. Tp. P. 424.
Fekete János honv. Tp. P. 424.
vitéz Koesis József honv. Tp. P. 424.
Kabály János honv. Tp. P. 424.
Takács János honv. Tp. P. 424.
Antal István honv. Tp. V. 187.
Pállinkás Pál honv. Tp. V. 187.
Farkas Sándor honv. Tp. V. 187.
Keeskés István honv. Tp. V. 187.
Kiss József honv. Tp. V. 187.
Juhász István honv. Tp. K. 391.
Csikós Lajos honv. Tp. K. 656.
Beeseg István őrv. Tp. K. 656.
Timár László őrv. Tp. C. 156.
Dé István őrv. Tp. F. 339.
Sz. Kálmán őrv. Tp. F. 339.
Tóth Imre őrm. Tp. A. 107.
Csergai Károly honv. Tp. M. 333.
Sehneider Ernő honv. Tp. M. 333.
Kupás Zsigmond szkv. Tp. D. 788.
Nagy Sándor szkv. Tp. D. 788.
Andrási Lajos őrm. Tp. K. 641.
Ács László fhggy. Tp. A. 380.
Zalay István őrv. Tp. A. 917.
Horváth István szkv. Tp. K. 334.
Nagy Géza tiz. Tp. K. 334.
Zöld Kálmán őrv. Tp. K. 334.
Botos Imre honv. Tp. K. 334.
Tari Sándor honv. Tp. K. 334.
Kovács Károly honv. Tp. K. 334.
Pukli László honv. Tp. K. 334.
Balogh Sándor honv. Tp. F. 803.
Sipos Mihály honv. Tp. K. 641.
Kovács József szkv. Tp. M. 299.
Pék István szkv. Tp. M. 299.
Demeter András szkv. Tp. M. 299.
Hajnal József tiz. Tp. M. 299.
Major Sándor tiz. Tp. V. 707.

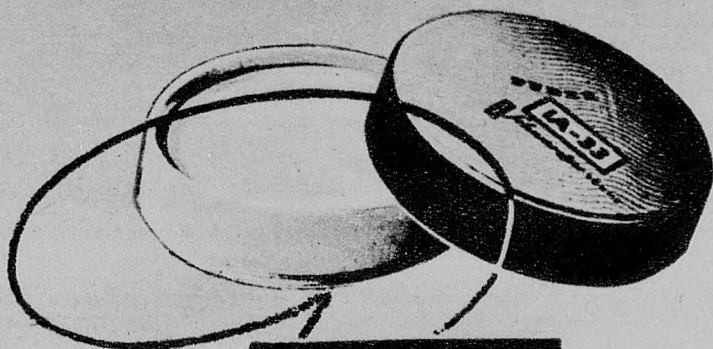
Hársfalvi József honv. Tp. V. 707.
Illés János honv. Tp. B. 588.
Töröcsik Imre honv. Tp. B. 819.
Tők Sándor honv. Tp. B. 819.
Mihálka Miklós honv. Tp. B. 819.
Bán György honv. Tp. B. 819.
Fiseber József honv. Tp. B. 819.
Sárospataki László őrm. Tp. V. 155.
Rácz József szkv. Tp. V. 155.
Molnár Károly szkv. Tp. A. 290.
Bányai Antal szkv. Tp. A. 290.
Molnár József szkv. Tp. A. 290.
Illés József szkv. Tp. A. 290.
Guti Ferenc honv. Tp. A. 290.
Keresztes Dénes hdgy. Tp. C. 745.
Létray Andor zls. Tp. C. 745.
Porzsolt András szkv. Tp. P. 411.
Ince János szkv. Tp. P. 411.
Frieskó István őrv. Tp. Z. 281.
Nagy Ferenc honv. Tp. Z. 281.
Juhász Sándor honv. Tp. Z. 281.
Vannák János honv. Tp. Z. 281.
Vajtó Mihály honv. Tp. Z. 281.
Tassy Kálmán honv. Tp. Z. 281.
Cserók Dezső szkv. Tp. B. 764.
Szeromi János szkv. Tp. B. 764.
Gulyás Sándor őrv. Tp. B. 764.
Tamás Gábor honv. Tp. B. 764.

ÜZENETEK

Vitéz Kiss Jenő őrv. a Tp. H. 522-ről üzeni feleségének, szüleinek, testvérének és ismerőseinek, hogy jól érzi magát, ne aggódjanak érte. Csókol mindenkit és több levelet kér.

A Tp. V. 788-ról üdvözlök hozzátartozóikat, ismerőseiket, barátait és megnyugtatók őket, hogy jól vannak. Sok levelet kérnek: Erdei Lajos ht. törm., Vaskó Béla tsz. szkv., Busák László szkv., Király István tiz., Török Jenő tiz., Gazdag Sándor tiz., Farkas

**J.F.SCHWARZLOSE FIAI
BUDAPEST**

IA-33

Handwritten signature: László

László honv., Profusz László őrv., Berecz István honv., Bodnár Ferenc honv., Fekete Antal honv., Viszokai Ádám őrv., Kerekes Mihály honv., Erdei Endre tiz., Heblóczki András honv., Déceci László honv., Baláti Károly honv.

Rózsa Dénes hv.-nek a Tp. K. 641-re üzenjük, hogy ilyen szórványos lelkiismeretlenségek miatt nem szüntethetjük be rovatunkat. Honvédeinknek sok örömet jelentenek a hazai levelek.

Schupiter Jenő karp. tiz. a Tp. 821-ről szerető csókjaik küldi Marosvásárhelyen lakó szüleinek és rokonainak. Szeretettel üdvözi a Winter lányokat, barátait, és ismerőseit. Kéri, minél gyakrabban írjanak.

Varga László karp. őrv. a Tp. P. 424-ről. Hajdúnánásra, Tatár Ferenc honv. a Tp. F. 481-ről és Herezeg Ferenc honv. a Tp. P. 424-ről Nagyrápéba üzenik, hogy jól vannak, szerető csókjaikat küldik. Kérik a lányokat, hogy leveleikkel keressék fel őket.

A DÉLIBÁB HUMORA

Udvarias ember

— Ki ez a hölgy, akinek olyan udvariasan előre köszöntél?

— A helybeli jótékonyági egyesület elnöknője. Nagy jól tett nekem.

— Neked? Hiszen te gazdag ember vagy!

— Nem segélyt adott, hanem maga mellé vette társelnöknek a feleségemet és ez azt jelenti, hogy hetenként kétszer, amikor az asszony az egyesületben ülészik, nekem kimenőm van.

Jó foglalkozás

— Miből élsz mostanában?
— Kutyakereskedő vagyok. Van egy kutyám, ezzel dolgozom.

— Egy kutyával?

— Igen. Minden nap eladom és ő minden nap visszaszőkik hozzám.

— Ezer ördög! Egy kis éjtszakai lumpolás után ennyire kilőtt vagyok a szakállam?
(Woche)

Körjegyzőnél

— Kérem, körjegyző úr, a négrendeletembe azt is vegyék be, hogy a temetésemen cigányzene játsszon.

— Rendben van. Azt is bevegyem, hogy milyen nótát szeretne hallani?

Bíró előtt

Bíró: — Meri tagadni, hogy maga ennek az embernek ellopta az aranyóráját?

Vádtott: — Ha a bíró úr gondolja, hogy ez némileg segíthet rajtam, akkor igen!

— Vegyen már engem is sorra jó asszony. Itt lógnak az előadás kezdete óta.
(Woche)

Csodálány

— Hallottad, hogy Manci férjhez megy.

— Tudok róla. Egy csodálatos alakhoz megy feleségül.

Egy fejnélküli emberhez.

— Fejnélküli emberhez?

— Igen. Állandóan kártyázik és már a fejét is elvezette.

A Szerkesztőség üzeni

Be nem kért kéziratokat, rajzokat, fényképfelvételeket vissza nem küldünk, meg nem őrzzük, azokért semmiféle felelősséget nem vállalunk. Kérdésekre csak a rovatban válaszolunk, levélben még válaszbeliség beküldése esetén sem adunk választ. Csak egy kérdésre válaszolhatunk. Művészek és közéleti szereplők inkelmét, telefonszámát nem közölhetjük. Magánéletüket érintő kérdésekre nem válaszolunk.

Zs. Á., Bp., Mészáros-utca 2B. Rajzai igazán tehetségesek. Sajnos nekünk állandó rajzolónk van, aki a lapot teljesen megtölti. Ilyen módon mi nem tudjuk használni, de ajánljuk, hogy szerezzen összeköttetést más lapokhoz és ott próbálja elhelyezni igen ügyes rajzocskáit. — Blesák József, Bpest. Sajnos versei még nem hízatóak. Vámos Sándor Sas-halom. A kérdezett ügyben forduljon a Stádium kiadóhoz, Budapest, József-körút 5. — „Barna kislány” jeligré üzenjük, hogy most a művésznők az évad végétével legnagyobbbrészt nyaralnak és az új címüket igen kevesen tudják. — Fülöp Lajos. Segélykérésével forduljon az illetékes hatósághoz. — Ger-

sits Károlyné. Charles Laughtonra emlékszünk. — Klenzl Mária. Nem írta meg a szerzők nevét. — Nagy Jánosné. Ilyen kérdésekre csak szakképzett kozmetikus orvos adhat lelkiismeretes választ. — Dvorák Irén. Témáját a papír egyik oldalára gépelve küldje be a Hunnia filmgyárhoz. — Erdélyi kislány. Nős. — Galagonya Zoltán. Kérdésével forduljon a Színművészeti Kamarához. Budapest, VI., Bajza-utca. — Csipetke. Orvos könnyen segíthet ezen a bajon. Mi nem tudunk tanácsot adni. Joghallgató, Budapest, VIII., Sándor-utca 7. — Egy hadi asszony. Levélét tolmácsoljuk a rádiónál. — Tudatlan. „Kedves jó tanár úr.” „Tisztelető híve”.

Felelős szerkesztő: BIBÓ LAJOS Szerkesztő: DÁLOKY JÁNOS
Felelős kiadó: PAJZS GÉZA. Kiadótulajdonos: Forrás Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt., Budapest, VII., Dohány-utca 12

Vízsz
görög
anya.
nak jel
nay Kl
fenytél
20. Be
lakmus
névbett
pítőja.
köszen
Ismere
bocsán
den. 3
lapnyi
vezet
rügő.
filmala

Függe
E hel
bolsevi
nagyol
6. Ny
fimm
nan c
10. K
16. +
osztra
ben. 3
zöld.
güny

1.

4.

A m

B

I

B

Ó

L

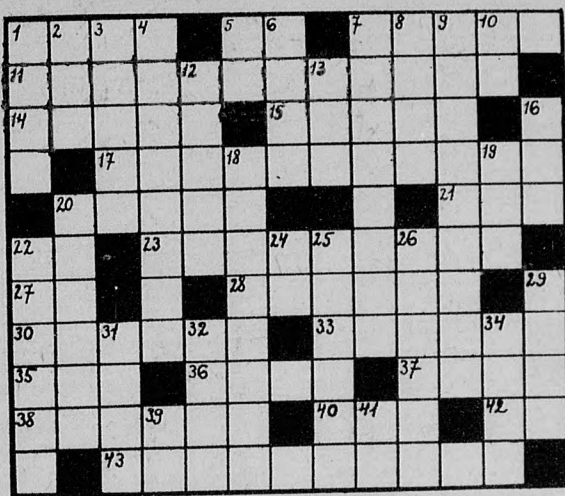
J

O

S

KERESZTREJTVÉNY

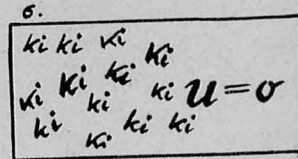
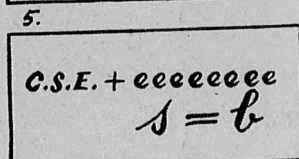
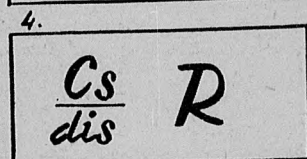
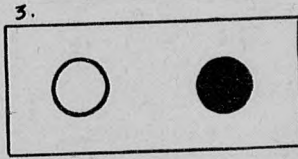
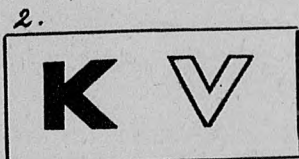
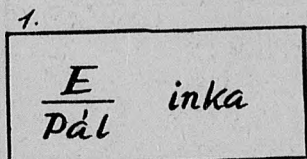
Vízszintes sorok: 1. A győzelem görög istennője. 5. Az Óceán szülőanyja. 7. A nemes fémek finomságának jelző mértéke. 11. Iris-film (Tolnay Klári, Sulyok Mária). 14. Testi fenyték. 15. Előbbre jut. 17. Tette. 20. Becézett leánynév. 21. A vörös lakmuszt megkékíti. 22. Sóvári Lenke névbetűi. 23. Asszírnia mondabeli alapítója. 27. . . . ngoraművész. 28. A köszénkátrány lepárolt terméke. 30. Ismeretlen, messziről jövő. 33. Ezer bocsánatl 35. -nél párja. 36. Kiskedden. 37. Holló - németül. 38. 8000 lapnyi terjedelmű. 40. Az ipari szervezet középkori formája. 42. Indítórugó. 43. Buttykay Emmi sikeres filmalakítása.

Függőleges sorok: 1. Színvonal. 2. E helyre. 3. Egykori súlyos németbolsevista harcok színhelye. 4. A legnagyobb kincs. 5. Az önző mindene. 6. Nyugalom, béke - németül. 7. A finn nép nemzeti éposza. 8. Valahonnan csak előkerül. 9. Händel-opera. 10. Keltezési rag. 12. A Noszthy fiú Tóth Marival. 13. Tik. . . . 16. +. 18. Galíciai városka; fényes magyarosztrák győzelem színhelye az oroszokon 1914-ben. 19. Rajztinta. 20. Halogat. 22. Piros, fehér, zöld. 24. Izomrögzítő. 25. A rossz színészek gúnyneve. 26. Füstölőszernek használt illatos

gyanta. 29. Sárdy János kenyeré. 31. Zselblámpatartozék. 32. Jó lesz ernyőt vinnél. 34. Fűvós hangszer. 39. Egyiptomi napisten. 41. Testek hasítására szolgáló éles szerzőszám.

BETŰREJTVÉNYEK

A mult számban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése

RAJTER LAJOS
BEGÓNIA KORÁN
IGÁS DUR DARÁ
BÁR KAMAT BOG
ÓTRÉM GÖDÉNY
L KEL ZÁR L
ALEXEJ TEN TA
JEL ROBOG ZAJ
OMEN LAK HOMO
SETÉT KAMARÁS
ZILAHYLAJOS

A 25. szám betűrejtvényeinek megfejtése

1. Havasi gyopár. 2. A nagy út. 3. Bánk bán. 4. Hegyeshalom. 5. Ezredes. 6. Fonesor.

A DÉLIBÁB előfizetési ára: negyedévre 6 pengő, félévre 11 pengő 80 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 50 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány-u. 12. Telefon: Szerkesztőség: 225-461. Kiadóhivatal (reklamációk): 223-382, 423-771. Postatakarékpénztári befizetési lap száma: 9244.

Forrás Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt.
mélynyomása, Budapest
(Felelős vezető: Molnár József)

Ha kiolvasta a DELIBÁB-ot, küldje ki a frontra harcoló katonáinknak. Továbbítja a Vöröskereszt Budapest, VIII. ker., Baross-utca 15.

D. SZABÓ

PITRALON

*hatása csodás
a tisztátalan bőrön*

GYÁRTJA: MAGYARORSZÁGI ODOLMŰVEK R.T. BUDAPEST X.